

ส่วนที่ 1

การประกอบธุรกิจ

1. นโยบายและภาพรวมการประกอบธุรกิจ

1.1 วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรชั้นนำในธุรกิจอ้อย น้ำตาล และชีวพลังงาน โดยการบูรณาการ บุคลากร เทคโนโลยี และการจัดการ

พันธกิจ

ดำเนินธุรกิจและส่งเสริมการทำงานด้วยหลักธรรมาภิบาล มีจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พัฒนาระบบบริหารงาน สินค้า และบริการต่างๆ ให้เกิดการต่อยอดธุรกิจเกิดมูลค่าและคุณค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมและแนวคิดใหม่ๆ สร้างสรรค์และส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดความสามารถหลักขององค์กรที่แตกต่างและเกิดศักยภาพให้ธุรกิจเติบโต อย่างรวดเร็วและมั่นคง ปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงองค์กรให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ทั้งในระดับประเทศ และระดับโลกเป็นองค์กรที่ทันสมัย

1.2 ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการที่สำคัญ

ปี 2508	จัดตั้งบริษัท อุตสาหกรรมหนองใหญ่ จำกัด ด้วยทุนจดทะเบียน 1 ล้านบาท กำลังการผลิตเริ่มต้นที่ 1,500 ตันอ้อยต่อวัน
ปี 2501-2530	บริษัทจึงได้มีการจดทะเบียนเพิ่มทุนเป็น 100 ล้านบาท และขยายกำลังการผลิตเป็น 13,690 ตันอ้อยต่อวัน
ปี 2539	บริษัทย้ายฐานการผลิตไปอยู่ที่ อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ด้วยทุนจดทะเบียน 300 ล้านบาท
ปี 2540 - 2549	เพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 350 ล้านบาท เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตเป็น 21,000 ตันอ้อยต่อวัน
ปี 2550	บริษัทได้เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท น้ำตาลครบุรี จำกัด
ปี 2553	บริษัทได้เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท น้ำตาลครบุรี จำกัด (มหาชน) ขยายกำลังการผลิตจาก 21,000 ตันอ้อยต่อวัน เป็น 23,000 ตันอ้อยต่อวัน
ปี 2554	บริษัทเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 500 ล้านบาท และนำหุ้นของบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ปี 2555	เข้าทำสัญญา Strategic Alliance Agreement กับกลุ่มบริษัทมิตรชัยจากประเทศญี่ปุ่น
ปี 2556	บริษัทเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 600 ล้านบาท

1.3 มาตรฐานและรางวัลที่บริษัทได้รับ

- มาตรฐาน ISO 9001: 2008
- มาตรฐาน FSSC 22000: 2010
- มาตรฐาน ISO/IEC 17025 : 2005
- มาตรฐาน ISO 14001: 2004
- มาตรฐาน OHSAS 18001: 2007
- มาตรฐาน HALAL
- มาตรฐาน HACCP & GMP
- เกียรติบัตร ผ่านเกณฑ์การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประเภทการผลิตน้ำตาลทรายปี 2555
- รางวัล โรงงานน้ำตาลทรายชั้นดี ประจำปี 2555
- รางวัลสถานประกอบการดีเด่นด้านแรงงานสัมพันธ์และสวัสดิการแรงงาน ปี 2555 และ 2556
- CSR-DIW AWARD 2555
- CSR-DIW CONTINUOUS AWARD ปี 2556
- CSR-DIW ADVANCE AWARD ระดับ 4 ปี 2556

1.4 ภาพรวมของการประกอบธุรกิจ

บริษัท น้ำตาลครบุรี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ภายใต้กลุ่มน้ำตาลครบุรี เป็นกลุ่มบริษัทที่ดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายอย่างครบวงจร มีการวางแผนและปฏิบัติการเชื่อมโยงกลไกด้านเกษตรและอุตสาหกรรมเข้าด้วยกัน โดยใช้ความได้เปรียบในเชิงวัตถุดิบและการมีภูมิประเทศที่เหมาะสม ปัจจุบันบริษัทเป็นกลุ่มผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายอันดับ 11 ในประเทศไทย โดยมียอดผลิตน้ำตาลทรายในปีการผลิต 2556 จำนวน 253,600.86 ตัน

กลุ่มบริษัท มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน คือ การเป็นองค์กรชั้นนำในธุรกิจอ้อย น้ำตาล และชีวพลังงานโดยบูรณาการบุคลากร เทคโนโลยีและการจัดการ

กลุ่มบริษัทมองว่าอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลของประเทศไทยมีความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันในลำดับต้นๆ ของโลก โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกน้ำตาลมากเป็นอันดับสองของโลก โดยมีความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์เมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่นๆ เพราะประเทศไทยอยู่ในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีการบริโภคน้ำตาลที่สูงที่สุดในโลก และอัตราการเติบโตของการบริโภคยังสูงกว่าค่าเฉลี่ยมากโดยเป็นผลจากการเติบโตทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วของภูมิภาค การขับเคลื่อนของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลไทยจะมีผลต่อเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชากรในภูมิภาคเอเชียเป็นอย่างมาก ผนวกกับความได้เปรียบในเชิงการผลิตน้ำตาลของโรงงานน้ำตาลในประเทศไทยซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าโรงงานน้ำตาลในประเทศเพื่อนบ้านมาก และโรงงานน้ำตาลไทยยังสามารถขยายต่อยอดธุรกิจไปยังธุรกิจไฟฟ้า และเอทานอล ซึ่งเพิ่มอัตราการทำกำไรให้ธุรกิจอีกทางหนึ่ง

กลุ่มบริษัท มุ่งมั่นที่จะเป็นองค์กรชั้นนำ โดยพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบคืออ้อย เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนต่อหน่วย และสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เพื่อตอบสนองตลาดอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบัน บริษัทจำหน่ายน้ำตาลทรายให้กับลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลิตภัณฑ์น้ำตาลทรายของบริษัทสามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (Refined Sugar) น้ำตาลทรายขาว (White Sugar) น้ำตาลทรายสีน้ำตาล (Brown Sugar) และน้ำตาลทรายดิบ (Raw Sugar) นอกเหนือจากการผลิตและจำหน่ายน้ำตาล

ทรายแล้ว บริษัทยังมุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพของผลิตภัณฑ์และการบริการที่เป็นเลิศ บริษัทมีการพัฒนาระบบการผลิตให้มีความยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนขนาดและบรรจุภัณฑ์ตามที่ถูกความต้องการได้

ณ วันที่ 31 มกราคม 2556 กลุ่มบริษัทประกอบด้วยบริษัทและบริษัทย่อย 3 บริษัท โดยแบ่งเป็นบริษัทย่อยที่ได้เริ่มดำเนินการขายและให้บริการแล้ว 2 บริษัท ส่วนอีก 1 บริษัท เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับโครงการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้แก่

บริษัท เคบีเอส เทรดิง จำกัด (ชื่อเดิม บริษัท จักรกลเกษตรบริการ จำกัด)

บริษัท เคบีเอส เทรดิง จำกัด (ชื่อเดิม บริษัท จักรกลเกษตรบริการ จำกัด) ถูกจัดตั้งขึ้นในปี 2556 ปัจจุบันดำเนินธุรกิจ การซื้อขายน้ำตาล และผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาล

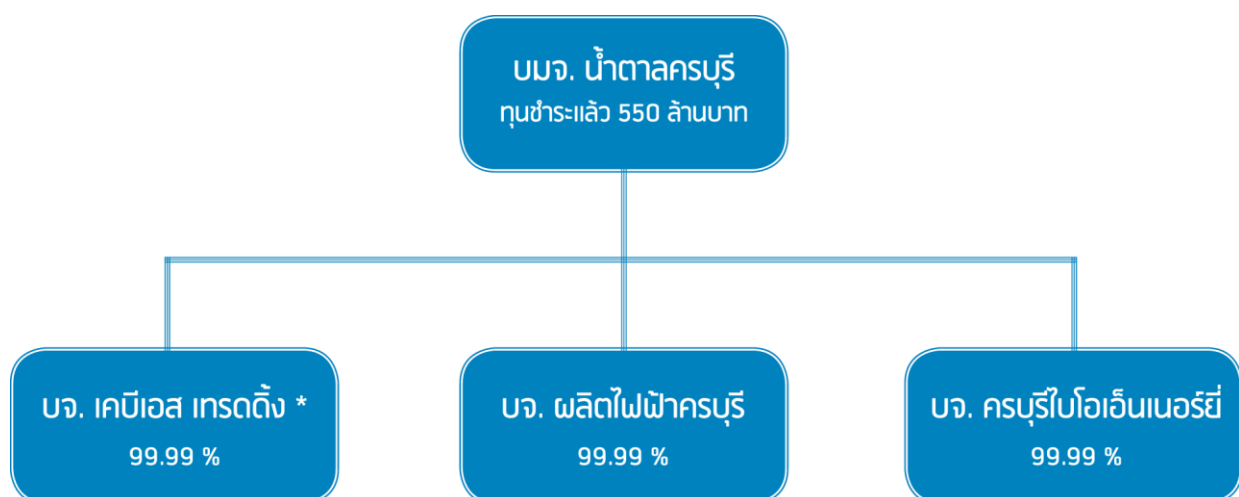
บริษัท ผลิตไฟฟ้าครบุรี จำกัด

บริษัท ผลิตไฟฟ้าครบุรี จำกัด ถูกจัดตั้งขึ้นในปี 2551 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน 500 ล้านบาท เพื่อดำเนินธุรกิจผลิตกระแสไฟฟ้าโดยใช้กากอ้อยเป็นเชื้อเพลิงหลัก

บริษัท ผลิตไฟฟ้าครบุรี จำกัด กำลังอยู่ระหว่างการเพิ่มกำลังการผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อขายให้กับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) และการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.)

บริษัท ครบุรีไบโอเอ็นเนอร์ยี จำกัด

บริษัท ครบุรีไบโอเอ็นเนอร์ยี จำกัด ถูกจัดตั้งขึ้นในปี 2547 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน 7 ล้านบาท เพื่อดำเนินธุรกิจโดยนำกากน้ำตาล ซึ่งเป็นผลผลิตพลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลของบริษัทมาทำเป็นแอลกอฮอล์เพื่อผสมกับน้ำมันเชื้อเพลิงหรือที่เรียกว่าเอทานอล ในขณะนี้ไม่มีการดำเนินงานอย่างเป็นทางการเป็นสาระสำคัญ

หมายเหตุ : * เดิมชื่อ บริษัท จักรกลเกษตรบริการ จำกัด

2. ลักษณะการประกอบธุรกิจ

2.1 โครงสร้างรายได้ของบริษัท

โครงสร้างรายได้ของบริษัทย้อนหลัง 3 ปี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

	(หน่วย : ล้านบาท)					
	สำหรับปีสิ้นสุด		สำหรับปีสิ้นสุด		สำหรับปีสิ้นสุด	
	วันที่ 30 กันยายน 2554		วันที่ 31 ธันวาคม 2555		วันที่ 31 ธันวาคม 2556	
	มูลค่า	ร้อยละ	มูลค่า	ร้อยละ	มูลค่า	ร้อยละ
ขายน้ำตาลในประเทศ						
- น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์และขาวบริสุทธิ์พิเศษ	296.8	4.8	385.3	5.8	510.3	8.5
- น้ำตาลทรายขาวธรรมดา	503.3	8.2	337.1	5.1	364.9	6.1
- น้ำตาลทรายขาวธรรมดาเพื่อส่งออก	-	0.0	-	0.0	137.2	2.3
- น้ำตาลทรายสีร่ำ, ธรรมชาติ	277.7	4.5	251.5	3.8	226.4	3.8
- น้ำตาลทรายดิบเทกองเพื่อส่งออก	-	0.0	-	-	102.2	1.7
รวมขายน้ำตาลในประเทศ	1,077.8	17.5	973.9	14.7	1,340.9	22.5
ขายน้ำตาลต่างประเทศ						
- น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์และขาวบริสุทธิ์พิเศษ	2,510.9	40.8	3,896.2	58.7	3,269.5	54.7
- น้ำตาลทรายขาวธรรมดา	28.3	0.5	83.3	1.3	-	0.0
- น้ำตาลทราย VHP	86.7	1.4	328.7	5.0	214.6	3.6
- น้ำตาลทรายดิบเทกอง	1,152.3	18.7	226.9	3.4	136.3	2.3
รวมขายน้ำตาลต่างประเทศ	3,778.2	61.3	4,535.1	68.3	3,620.4	60.6
รวมรายได้ขายน้ำตาลทั้งหมด	4,856.0	78.8	5,509.0	83.0	4,961.3	74.8
รายได้กากน้ำตาลในประเทศ	588.5	9.6	341.6	5.1	509.3	8.5
รายได้ไฟฟ้า	102.8	1.7	102.1	1.5	82.7	1.4
รายได้จากขายและบริการการเกษตร	463.0	7.5	396.9	6.0	350.5	5.9
รายได้อื่น	149.5	2.4	287.4	4.3	68.5	1.1
รวมรายได้	6,159.9	100.0	6,636.9	100.0	5,972.3	100.0

2.2 เป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ

1. เป้าหมายในการดำเนินธุรกิจน้ำตาลทราย

บริษัทมุ่งเน้นการพัฒนาองค์กร และรักษาไว้ซึ่งศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ ในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) มุ่งรักษาความเป็นผู้นำในการผลิตน้ำตาลทราย

บริษัทให้ความสำคัญในเรื่องของคุณภาพของการผลิตน้ำตาลทราย บริษัทมีความมุ่งมั่นที่จะรักษาคุณภาพในการผลิตน้ำตาลทรายให้อยู่ในระดับสูง ด้วยการพัฒนากระบวนการผลิตและการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในกระบวนการผลิตน้ำตาลทราย¹ ส่งผลให้บริษัทได้รับรางวัลต่างๆ ในเรื่องประสิทธิภาพของการผลิตอย่างต่อเนื่อง

2) ดำเนินธุรกิจน้ำตาลทรายอย่างครบวงจรและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์พลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลทราย นอกเหนือจากการเป็นผู้นำในการประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายแล้ว บริษัทยังมีเป้าหมายในการขยายธุรกิจไปยังธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับให้บริษัทเป็นหนึ่งในกลุ่มธุรกิจน้ำตาลทรายอย่างครบวงจร แผนการพัฒนาธุรกิจในอนาคต ได้แก่ การผลิตเอทานอลและปุ๋ยอินทรีย์จากผลิตภัณฑ์พลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลทรายและการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากกากอ้อย

3) มุ่งพัฒนาธุรกิจร่วมกับเกษตรกรชาวไร่อ้อยและพันธมิตรทางธุรกิจ

บริษัทเชื่อว่าการรักษาความสัมพันธ์อันดีกับชาวไร่อ้อย และพันธมิตรทางธุรกิจเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน บริษัทจึงมีเป้าหมายที่จะพัฒนาธุรกิจร่วมกับชาวไร่อ้อยและพันธมิตรทางการค้าต่างๆ ในส่วนของชาวไร่อ้อย บริษัท ได้มีการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรชาวไร่อ้อยมาโดยตลอด ทั้งการให้เงินสนับสนุนเพื่อใช้ในการปลูกอ้อย (“เงินเกี่ยว”) รวมถึงได้มีการแนะนำเกษตรกรในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพในการปลูกอ้อย เพื่อให้เกษตรกรอยู่รอดและได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม ในด้านความสัมพันธ์กับพันธมิตรทางธุรกิจอื่นๆ บริษัท ได้มีการพัฒนาธุรกิจร่วมกัน เช่น การรับจ้างผลิตสินค้าแบรนด์ต่างๆ ตามแบบที่ลูกค้ากำหนด

2. เป้าหมายการดำเนินธุรกิจด้วยความโปร่งใส

บริษัทมีเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจด้วยความโปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีผลประโยชน์ที่เป็นที่พอใจ และสร้างประโยชน์สูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน

3. เป้าหมายการบริหารความเสี่ยง

บริษัทมีเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยงในด้านต่างๆ ให้อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับและเหมาะสมกับการประกอบธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงด้านระบบปฏิบัติการ ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านการตลาด ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยงด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี เป็นต้น

4. เป้าหมายการพัฒนาบุคลากร

บริษัทได้ตระหนักถึงความสำคัญของพนักงาน โดยมองว่าบุคลากรของบริษัทเป็นหัวใจของการพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ บริษัทให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยจัดให้มีการอบรมพนักงานอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบให้แก่พนักงานในแต่ละฝ่าย เพื่อ

¹ ในปัจจุบันไม่มีการดำเนินการผลิตเอทานอลหรือปุ๋ยอินทรีย์อย่างเป็นทางการ กลุ่มบริษัทจะพิจารณาการลงทุนในธุรกิจเอทานอลและปุ๋ยอินทรีย์โดยพิจารณาจากปัจจัยดังต่อไปนี้ ระดับราคาน้ำมัน นโยบายภาครัฐเกี่ยวกับพลังงานทางเลือก ขนาดของธุรกิจที่ใหญ่พอที่ทำให้กลุ่มบริษัทมีความได้เปรียบจากขนาด (economics of scale)

พัฒนาองค์กรให้เติบโตอย่างยั่งยืน นอกจากนี้บริษัทยังมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์อัตโนมัติมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท

5. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

บริษัทมุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจให้มีความมั่นคงและยั่งยืน โดยนำแนวทางการดำเนินงานของกรมโรงงานอุตสาหกรรมภายใต้โครงการ CSR-DIW 2553² และได้รับรางวัล CSR-DIW AWORD 2555, CSR-DIW CONTINUOUS AWARD 2556 และ CSR-DIW ADVANCE AWARD ระดับ 4 ปี 2556 มาใช้ทำการพัฒนาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับบริษัทไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน ลูกค้า ชาวไร่ ผู้ขาย พนักงาน ชุมชน สังคม หน่วยงานราชการ และอื่นๆ ทำให้การบริหารของบริษัท เกิดความยั่งยืน และอยู่ในกรอบของการสนับสนุนและเกื้อกูลต่อกัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อทุกๆ ฝ่ายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป

2.3 การประกอบธุรกิจของแต่ละสายผลิตภัณฑ์

บริษัท น้ำตาลครบุรี จำกัด (มหาชน) แบ่งธุรกิจเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย

ผลิตภัณฑ์น้ำตาลทรายของบริษัทสามารถจำแนกได้ 4 ชนิด

1) น้ำตาลทรายดิบ (Raw Sugar)

น้ำตาลทรายดิบ คือ น้ำตาลทรายที่ได้จากกระบวนการผลิตขั้นต้นโดยกระบวนการเคี้ยวและตกผลึกน้ำตาล โดยมีความบริสุทธิ์สูงกว่า 1,000 ICUMSA น้ำตาลทรายดิบจะต้องผ่านกระบวนการรีไฟน์ (Refine) หรือทำให้บริสุทธิ์ให้เป็นน้ำตาลทรายขาวหรือน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ ก่อนจึงจะสามารถนำไปบริโภคได้

2) น้ำตาลทรายสีน้ำตาล (Brown Sugar) และน้ำตาลทรายธรรมชาติ (Natural Sugar)

น้ำตาลทรายสีน้ำตาลและน้ำตาลทรายธรรมชาติ คือ น้ำตาลทรายที่ผ่านกระบวนการพิเศษทำให้บริสุทธิ์แล้ว แต่ไม่ได้ผ่านกระบวนการลดค่าสี ทำให้สีของน้ำตาลเป็นสีทอง มีความบริสุทธิ์ไม่เกินกว่า 1,000 ICUMSA เป็นที่นิยมในกลุ่มผู้บริโภคที่มีความใส่ใจในเรื่องสุขภาพสูง

3) น้ำตาลทรายขาว (White Sugar)

น้ำตาลทรายขาว คือ น้ำตาลทรายที่ได้จากการนำน้ำตาลทรายดิบผ่านกระบวนการรีไฟน์ เพื่อสกัดสิ่งเจือปนในน้ำตาลทรายดิบออก น้ำตาลทรายขาวมีความบริสุทธิ์ไม่เกิน 100 ICUMSA มีค่าโพลาไรเซชัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 99.70 น้ำตาลประเภทนี้โดยทั่วไปใช้เป็นวัตถุดิบในโรงงานอุตสาหกรรมอาหารที่ต้องการความบริสุทธิ์ปานกลาง เช่น เครื่องดื่มชูกำลัง นมข้นหวาน และนมเปรี้ยว เป็นต้น

4) น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (Refined Sugar) และน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์พิเศษ

(Super Refined Sugar)

น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ และน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์พิเศษ คือ น้ำตาลทรายที่ได้จากการนำน้ำตาลทรายดิบผ่านกระบวนการรีไฟน์เช่นเดียวกับน้ำตาลทรายขาว แต่จะมีความบริสุทธิ์มากกว่าโดยมีลักษณะเป็นเม็ดสีขาวใส น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์มีความบริสุทธิ์ 20-45 ICUMSA มีลักษณะเด่น คือ มีความบริสุทธิ์สูง ส่วนใหญ่ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมอาหาร ยา และเครื่องดื่มต่างๆ นอกจากนี้น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ยังเป็นที่นิยมของประชาชนเพื่อใช้บริโภคทั่วไป

² โครงการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม

2. ธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการผลิตน้ำตาลทราย

บริษัทสามารถนำผลิตภัณฑ์พลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลทราย ไปสร้างรายได้เพิ่มเติมให้บริษัทได้ดังต่อไปนี้

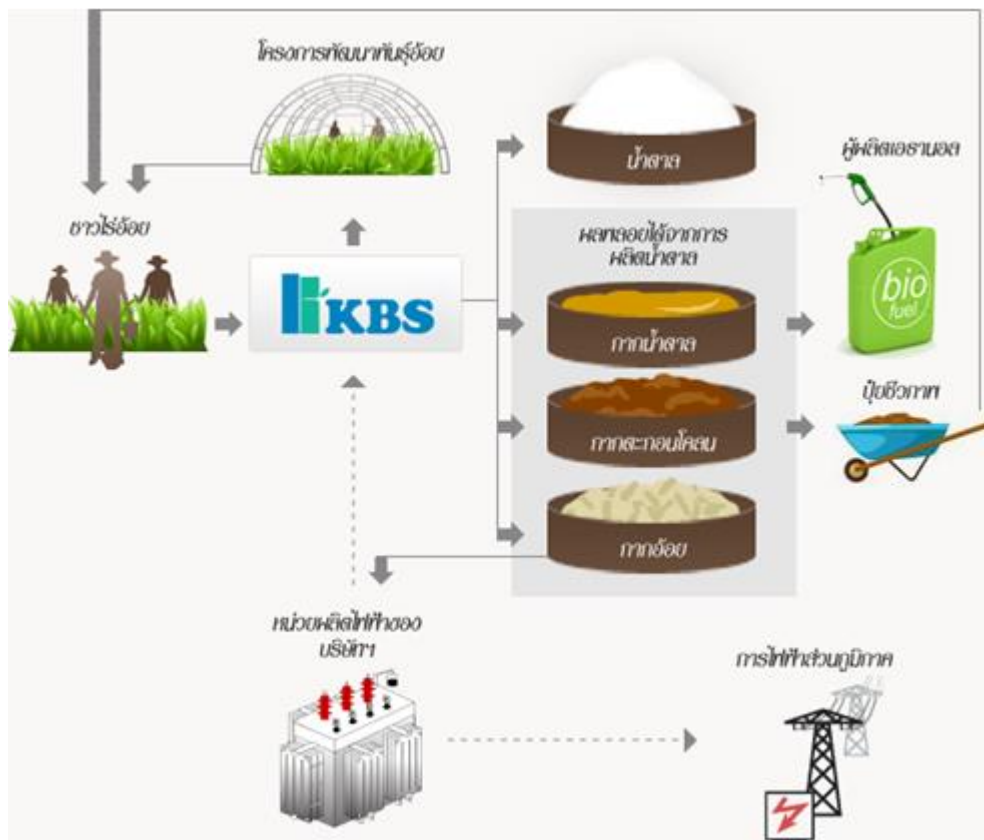
1) กากน้ำตาล (Molasses)

กากน้ำตาลเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้ที่ได้จากกระบวนการเคี่ยวน้ำตาล มีลักษณะเป็นของเหลวเหนียวข้นสีน้ำตาลเข้ม กากน้ำตาลเป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับการผลิตเอทานอล เหล้า ผงชูรส อาหารสัตว์ เป็นต้น

2) กระแสไฟฟ้าที่ใช้กากอ้อยเป็นเชื้อเพลิงหลัก

บริษัทใช้กากอ้อย (Bagasses) ที่ได้จากกระบวนการหีบอ้อย เป็นเชื้อเพลิงหลักในการผลิตกระแสไฟฟ้าและไอน้ำที่ใช้สนับสนุนกระบวนการผลิตน้ำตาลทราย บริษัทขายกระแสไฟฟ้าที่ผลิตได้เกินกว่าความต้องการใช้ภายในโรงงาน ให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.)

แผนภาพการสร้างมูลค่าเพิ่มจากกระบวนการผลิตน้ำตาลของบริษัท

2.4 การตลาดและภาวะการแข่งขันของอุตสาหกรรมน้ำตาลทราย

1) ภาพรวมอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายในตลาดโลก

(ก) ความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานน้ำตาลทรายของโลก

	ปริมาณการบริโภค ปริมาณการผลิต และปริมาณสินค้าคงเหลือน้ำตาลทรายในตลาดโลก (ล้านตัน ¹)									
	2547/48	2548/49	2549/50	2550/51	2551/52	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56	2556/57
การบริโภค	144.649	146.918	153.100	160.258	161.241	161.631	162.271	167.600	172.100	175.247
การผลิต	141.015	151.108	166.444	166.561	151.830	159.036	165.427	175.309	183.440	181.965
ปริมาณสินค้าคงเหลือ	61.105	63.968	72.726	73.945	62.718	59.410	61.277	68.336	76.745	81.121
สัดส่วนสินค้าคงเหลือต่อการบริโภค (%)										
สัดส่วนสินค้าคงเหลือต่อการบริโภค (%)	42.24	43.54	47.50	46.14	38.90	36.76	37.76	40.77	44.59	46.29

ที่มา F.O.Licth's International Sugar and Sweetener Report 01.11.2013

หมายเหตุ 1 ตันน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value)

การผลิต 2556/57 คาดว่าปริมาณผลผลิตน้ำตาลทรายของโลกจำนวนรวม 181.97 ล้านตัน ลดลงจาก 183.44 ล้านตัน ในปีก่อนหน้าหรือลดลง ร้อยละ 0.80 ในขณะที่ปริมาณความต้องการบริโภคน้ำตาลทรายของโลกในปี 2556/57 จำนวน 175.25 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 172.10 ล้านตันในปีก่อนหน้า หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.83 และจากที่ปริมาณผลผลิตน้ำตาลทรายมีส่วนเกินจากความต้องการบริโภคต่อเนื่องกันเป็นปีที่ 4 ส่งผลทำให้ปริมาณสต็อกน้ำตาลทรายของโลกเมื่อเทียบกับความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 46.29 จากร้อยละ 44.59 ในปีก่อนหน้า ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญส่งผลให้ราคาน้ำตาลทรายตลาดโลกปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง

(ข) บทบาทของประเทศต่างๆ ในอุตสาหกรรมน้ำตาลของโลก

ตารางแสดงปริมาณการผลิตน้ำตาลทรายของประเทศรายใหญ่ของโลกในช่วงปีการผลิต 2552/53 ถึงปีการผลิต 2556/57

ประเทศ	ปริมาณผลผลิตของผู้ผลิตรายใหญ่ (ล้านตัน ¹)				
	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56	2556/57
บราซิล	41.134	38.725	35.290	40.974	40.586
อินเดีย	20.546	26.509	28.632	27.400	27.700
จีน	11.672	11.363	12.519	14.193	14.550
ไทย	7.130	9.919	10.569	10.346	11.300
สหรัฐอเมริกา	7.223	7.093	7.704	8.179	7.896
เม็กซิโก	5.034	5.395	5.258	7.264	6.400
รวมผู้ผลิตรายใหญ่	92.739	99.004	99.972	108.356	108.432
สัดส่วนการผลิตของผู้ผลิตรายใหญ่ต่อปริมาณการผลิตทั้งหมด					
	58.31%	59.85%	57.03%	59.07%	59.59%

ที่มา F.O.Licth's International Sugar and Sweetener Report 01.11.2013

หมายเหตุ 1. ตันน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value)

ตารางแสดงปริมาณการบริโภคน้ำตาลทรายของประเทศรายใหญ่ของโลกในช่วงปีการผลิต 2552/53 ถึงปีการผลิต 2556/57

ประเทศ	ปริมาณการบริโภคของผู้บริโภคน้ำตาลรายใหญ่ (ล้านตัน ¹)				
	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56	2556/57
อินเดีย	23.025	22.640	24.457	25.543	26.087
จีน	14.985	14.730	15.300	15.760	16.200
บราซิล	12.701	12.807	12.839	12.980	13.130
สหรัฐอเมริกา	10.075	10.379	10.202	10.646	10.700
อินโดนีเซีย	5.529	5.580	5.680	5.945	6.212
รัสเซีย	5.896	5.861	5.869	5.865	5.870
รวมผู้บริโภครายใหญ่	72.211	71.997	74.347	76.739	78.199
สัดส่วนการบริโภคของผู้บริโภครายใหญ่ต่อปริมาณการบริโภคทั้งหมด	44.67%	44.36%	44.36%	44.59%	44.62%

ที่มา F.O.Lich's International Sugar and Sweetener Report 01.11.2013

หมายเหตุ 1.ต้นน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value)

ตารางแสดงปริมาณการส่งออกน้ำตาลทรายของประเทศรายใหญ่ของโลกในช่วงปีการผลิต 2552/53 ถึงปีการผลิต 2556/57

ประเทศ	ปริมาณการส่งออกของผู้ส่งออกน้ำตาลทรายรายใหญ่ (ล้านตัน ¹)				
	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56	2556/57
บราซิล	27.423	27.067	22.052	29.667	26.734
ไทย	5.642	6.125	7.260	7.098	8.456
ออสเตรเลีย	4.011	2.110	2.570	3.129	2.858
กัวเตมาลา	1.900	1.389	1.663	2.086	2.087
อินเดีย	0.227	2.825	3.680	1.159	1.500
รวมผู้ส่งออกน้ำตาลรายใหญ่	39.203	39.519	37.225	43.139	41.635
สัดส่วนการส่งออกของผู้ส่งออกรายใหญ่ต่อปริมาณการส่งออกทั้งหมด (ร้อยละ)	62.31%	64.44%	61.51%	65.24%	65.68%

ที่มา F.O.Lich's International Sugar and Sweetener Report 01.11.2013

หมายเหตุ 1.ต้นน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value)

ตารางแสดงปริมาณการนำเข้าน้ำตาลทรายของประเทศรายใหญ่ของโลกในช่วงปีการผลิต 2552/53 ถึงปีการผลิต 2556/57

ประเทศ	ปริมาณการนำเข้าน้ำตาลทรายรายใหญ่ (ล้านตัน)				
	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56	2556/57
อินโดนีเซีย	3.155	3.137	2.800	3.820	3.648
สหรัฐอเมริกา	3.001	3.310	3.357	3.000	3.000
จีน	1.492	2.096	4.292	3.688	2.200
มาเลเซีย	1.670	1.717	1.933	2.094	2.112
อาหรับ อิมิเรต	1.987	1.858	1.955	2.075	2.062
อัลจีเรีย	1.375	1.435	1.523	2.067	1.802
รวมผู้นำเข้าน้ำตาลทรายใหญ่	12.683	13.556	15.862	16.746	14.825
สัดส่วนการนำเข้าของผู้นำเข้ารายใหญ่ต่อปริมาณการส่งออกทั้งหมด (ร้อยละ)	20.39%	22.58%	26.49%	26.50%	24.28%

ที่มา F.O.Lich's International Sugar and Sweetener Report 01.11.2013

หมายเหตุ 1.ต้นน้ำตาลทรายดิบ (metric ton raw value)

(ค) การส่งออกน้ำตาลทรายของประเทศไทย

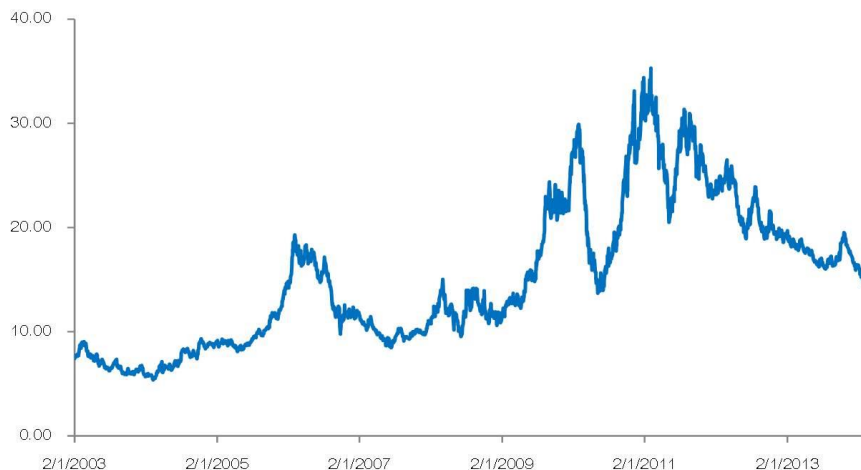
ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำตาลทรายรายใหญ่อันดับที่ 2 ของโลกรองจากบราซิล โดยมีกลุ่มลูกค้าเป้าหมายในทวีปเอเชียซึ่งเป็นพื้นที่ที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบประเทศผู้ส่งออกน้ำตาลทรายรายใหญ่อื่นๆ เนื่องจากประเทศไทยอยู่ใกล้ประเทศลูกค้า ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการขนส่งต้นทุนจนถึงผู้บริโภคต่ำกว่า ตารางต่อไปนี้แสดงประเทศลูกค้าที่สำคัญที่นำเข้าน้ำตาลทรายจากประเทศไทยในช่วงปีการผลิต 2552 ถึง 2556

ประเทศ	ปริมาณการนำเข้าน้ำตาลทรายจากไทย (ล้านตัน)				
	2552	2553	2554	2555	2556
อินโดนีเซีย	1.035	1.286	1.385	1.852	1.781
ญี่ปุ่น	0.723	0.542	1.058	0.820	0.754
กัมพูชา	0.484	0.379	0.392	0.562	0.651
เกาหลีใต้	0.122	0.129	0.516	0.445	0.528
มาเลเซีย	0.271	0.146	0.269	0.423	0.326
จีน	0.191	0.020	0.322	0.964	0.262

ที่มา : OMIC

(ง) สถิติราคาน้ำตาลทรายดิบตลาดนิวยอร์ก ช่วง 10 ปีที่ผ่านมา

(หน่วย: เซนต์/ปอนด์)

จากแผนภาพ จะเห็นได้ว่าตลอดช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมาเริ่มตั้งแต่ต้นปี 2555 ราคาน้ำตาลดิบตลาดนิวยอร์ก (No.11) เคลื่อนไหวลดลงจากระดับ 25 เซนต์/ปอนด์ มาที่ระดับต่ำกว่า 15 เซนต์/ปอนด์ในช่วงต้นปี 2557 ปัจจัยที่ส่งผลทำให้น้ำตาลลดลงเกิดจากผลผลิตน้ำตาลส่วนเกิน (surplus) ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกัน 4 ปี อันเป็นผลมาจากราคาน้ำตาลที่ปรับตัวสูงขึ้นมากช่วงปี 2552 ถึงปี 2553 ทั้งประเทศผู้ส่งออกและประเทศผู้นำเข้าต่างขยายการผลิตน้ำตาลกันเป็นอย่างมาก ในขณะที่ความต้องการบริโภคน้ำตาลของโลกเติบโตต่อเนื่องแต่ในอัตราที่ช้ากว่า

(จ) การเปิดตลาดน้ำตาลทรายตามข้อตกลง AFTA, FTA, AEC

การเปิดตลาดภายใต้ข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area – AFTA) และ เขตการค้าเสรี (Free Trade Area – FTA) เป็นเรื่องที่มีการหารือ ประสานงาน และผลักดันมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในช่วงเวลานี้ ยังมีความยืดหยุ่นและผ่อนปรนให้กับอุตสาหกรรมที่อ่อนไหวสูงของประเทศสมาชิก ซึ่งหน่วยงานภาครัฐของไทยก็จะเจรจาต่อรองด้วยความระมัดระวังสูงสุดเพื่อผลประโยชน์ของผู้ประกอบการของประเทศไทยเป็นสำคัญ และเพื่อลดโอกาสของการเกิดผลกระทบในทางลบให้ได้มากที่สุด และล่าสุดข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เกิดขึ้นเพื่อรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยตั้งเป้าหมายที่จะดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) เพื่อสร้างให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน รวมทั้งแรงงานฝีมืออย่างเสรี

ข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายของประเทศไทยภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เนื่องจากทวีปเอเชียมีปริมาณการเติบโตทางเศรษฐกิจและประชากรที่มากที่สุดโดยเฉพาะจีนและอินเดีย ส่งผลให้การบริโภคน้ำตาลทรายเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุก ๆ ปี ในขณะที่ปริมาณผลผลิตน้ำตาลทรายในเอเชียไม่ได้เพิ่มตาม ทำให้มีปริมาณน้ำตาลทรายที่ไม่เพียงพอต้องนำเข้าจากทวีปอื่น เช่น อเมริกาใต้ เป็นต้น ทำให้ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันระหว่างผู้ส่งออกน้ำตาลด้วยกัน

การจัดตั้งข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ก็ยังส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมน้ำตาลทรายของประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกน้ำตาลทรายเพียงรายเดียวในอาเซียน ที่เหลือเป็นประเทศผู้นำเข้าน้ำตาลทั้งหมด ประโยชน์ที่เกิดขึ้นได้แก่

1. ประเทศไทยสามารถขยายการส่งออกน้ำตาลไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียน เนื่องจากอุปสรรคทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีและมีใช้ภาษีจะลดลงหรือหมดไป และกฎระเบียบต่าง ๆ จะมีการปรับประสานเพื่อให้สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ในกลุ่มสมาชิกมากขึ้น
2. ผู้ประกอบการโรงงานน้ำตาลในประเทศไทยมีเทคนิคการปลูกอ้อยและเทคโนโลยีในการผลิตน้ำตาลสูง ทำให้ประเทศไทยมีความได้เปรียบในเรื่องต้นทุนการผลิตน้ำตาลทราย
3. การรวมตัวเป็นตลาดเดียว จะยิ่งช่วยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเข้ามาในอาเซียน รวมทั้งประเทศไทยมากขึ้น

2) ภาพรวมอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายในประเทศ

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของประเทศไทยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527 ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ควบคุมปริมาณน้ำตาลทรายให้มีปริมาณเพียงพอกับปริมาณความต้องการภายในประเทศ โดยทุกปี คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จะประมาณการบริโภคปริมาณน้ำตาลทรายภายในประเทศและกำหนดเป็นโควตา กระจายโควตาตามสัดส่วนปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ให้แก่โรงงานน้ำตาลตลอดทั้งปีตามปริมาณน้ำตาลของแต่ละโรงงานผลิต อีกทั้งราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศถูกควบคุมภายใต้ พรบ.ว่าด้วยสินค้าและบริการปี 2542 โดยกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ประกาศราคาจำหน่ายน้ำตาลภายในประเทศ

ประเทศไทยมีโรงงานน้ำตาลจำนวน 50 โรงงาน มีกำลังหีบอ้อยรวม 100-110 ล้านตัน/ปี ผลิตน้ำตาลทรายรวมได้ 10-11 ล้านตันต่อปี มีระยะเวลาหีบอ้อย 4-5 เดือนต่อปี เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายนจนถึงประมาณเดือนเมษายนของทุกปี จำนวนโรงงานน้ำตาลจะถูกควบคุมโดยราชการ การขยายหรือย้ายฐานการผลิตจะต้องได้รับการอนุญาตจากกระทรวงอุตสาหกรรมเสียก่อน โดยสามารถแบ่งเป็นกลุ่มบริษัทต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

กลุ่ม	จำนวนโรงงานในกลุ่ม	ผลผลิตน้ำตาลทราย (ตัน)	ส่วนแบ่งตลาด (ร้อยละ)
กลุ่มโรงงานน้ำตาลมิตรผล	6 โรงงาน	2,013,324.95	20.08
กลุ่มโรงงานน้ำตาลไทยรุ่งเรือง	7 โรงงาน	1,635,057.10	16.31
กลุ่มโรงงานน้ำตาลไทยเอกลักษณ์	3 โรงงาน	934,922.97	9.32
กลุ่มโรงงานน้ำตาลขอนแก่น	5 โรงงาน	733,659.23	7.32
กลุ่มวังขนาย	4 โรงงาน	656,075.03	6.54
กลุ่มน้ำตาลโคราช	2 โรงงาน	684,536.66	6.83
กลุ่มน้ำตาลบ้านโป่ง	2 โรงงาน	480,571.99	4.79
กลุ่มน้ำตาลเอราวัณ	2 โรงงาน	429,446.56	4.28
กลุ่มน้ำตาลกุ่มกาวปี	2 โรงงาน	326,117.41	3.25
กลุ่มน้ำตาลชลบุรี	3 โรงงาน	281,202.25	2.80
บริษัท น้ำตาลนครบุรี จำกัด (มหาชน)	1 โรงงาน	253,600.86	2.53
อื่นๆ	13 โรงงาน	1,599,246.22	15.94
รวม	50 โรงงาน	10,027,761.26	100.00

ที่มา: รายงานการผลิตน้ำตาลทรายของโรงงานน้ำตาลทั่วประเทศ ประจำปีการผลิต 2555/56 ฉบับปีคืบหน้า โดยสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล

ราคาน้ำตาลทรายภายในประเทศ

กระทรวงพาณิชย์จะเป็นผู้กำหนดราคาและหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการจำหน่ายน้ำตาลทรายทุก ๆ ปี ได้กำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายน้ำตาลทรายจำหน่ายไม่สูงกว่าราคาต่อไปนี้

ราคาจำหน่ายส่ง (ราคารวมกระสอบ) ส่งมอบ ณ โรงงาน

น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์	21.40	บาทต่อกิโลกรัม
น้ำตาลทรายขาวเกรด 1 และเกรด 2	20.33	บาทต่อกิโลกรัม
น้ำตาลทรายขาวเกรด 3	20.33	บาทต่อกิโลกรัม

ราคาจำหน่ายส่ง (ราคารวมกระสอบ) ส่งมอบ ณ สถานที่จำหน่ายของผู้จำหน่ายส่ง

น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์	22.095	บาทต่อกิโลกรัม
น้ำตาลทรายขาวเกรด 1 และเกรด 2	21.025	บาทต่อกิโลกรัม
น้ำตาลทรายขาวเกรด 3	20.760	บาทต่อกิโลกรัม

ราคาจำหน่ายปลีก ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและสมุทรสาคร

น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์	22.85	บาทต่อกิโลกรัม
น้ำตาลทรายขาวเกรด 1 และเกรด 2	21.85	บาทต่อกิโลกรัม
น้ำตาลทรายขาวเกรด 3	21.35	บาทต่อกิโลกรัม

- หมายเหตุ**
- 1) น้ำตาลทรายกระสอบละ 50 กิโลกรัม ในกรณีราคาจำหน่ายปลีกชนิดบรรจุ 1กก.จะบวกค่าแรงงานและวัสดุอีก 0.75 บาทต่อกิโลกรัม
 - 2) น้ำตาลทรายเกรด 1 และ 2 หมายถึง น้ำตาลทรายขาว ขณะที่น้ำตาลทรายเกรด 3 หมายถึง น้ำตาลทรายสีร่ำ
 - 3) ราคาในตารางรวมผลต่างรายได้ นำส่งกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ที่โรงงานน้ำตาลต้องนำส่งก่อน. ในอัตรา 5 บาทต่อกิโลกรัม

2.5 ระบบการจัดสรรโควตา

คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (กอน.) เป็นหน่วยงานตามพ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทรายจัดสรรการผลิตและการจำหน่ายน้ำตาลทรายของผู้ผลิตแต่ละโรงงานในประเทศไทย โดยกำหนดจากปริมาณที่โรงงานน้ำตาลสามารถผลิตได้ เพื่อนำมาจัดสรรเป็น 3 โควตา ได้แก่ โควตา ก. โควตา ข. และ โควตา ค.

โควตา ก. เป็นโควตาที่มีการจัดสรรไว้เพื่อการบริโภคภายในประเทศ โดย กอน.จะทำการประเมินความต้องการบริโภคน้ำตาลทราย จากการเจริญเติบโตทางประชากรและเศรษฐกิจในแต่ละปี

โควตา ข. เป็นโควตาน้ำตาลทรายดิบจำนวน 800,000 ตัน ที่กอน. กำหนดให้โรงงานน้ำตาลทรายส่งมอบให้บริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (อนท.) ส่งออกจำนวน 400,000 ตัน และอีก 400,000 ตัน กำหนดให้โรงงานส่งออกเอง

โควตา ค. เป็นปริมาณน้ำตาลทรายที่เหลือจากโควตา ก. และ ข. ของแต่ละโรงงานที่สามารถส่งออกได้เอง โดยโรงงานน้ำตาลต้องส่งออกน้ำตาลทรายผ่านบริษัทส่งออกที่ได้รับอนุญาต ตามระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาตให้ส่งออกน้ำตาลทราย พ.ศ. 2550

ตารางต่อไปนี้แสดงปริมาณน้ำตาลโคตา ก. โคตา ข. และโคตา ค. ในช่วง 5 ฤดูกาลผลิตที่ผ่านมาของอุตสาหกรรมและของบริษัท ตามประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เรื่อง กำหนดชนิดน้ำตาลทรายที่ให้องค์การน้ำตาลผลิตใน ฤดูกาลผลิต

(หน่วย: ตัน)	ฤดูกาลผลิต 2551/52	ฤดูกาลผลิต 2552/53	ฤดูกาลผลิต 2553/54	ฤดูกาลผลิต 2554/55	ฤดูกาลผลิต 2555/56
โคตา ก.					
ทั่วประเทศ	1,900,000	2,200,000	2,300,000	2,300,000	2,610,000
บมจ.น้ำตาลครบุรี	50,104	63,590	77,832	59,087	66,841
โคตา ข.					
ทั่วประเทศ	800,000	800,000	800,000	800,000	800,000
บมจ.น้ำตาลครบุรี	19,785	21,388	22,974	24,398	19,030
โคตา ค.					
ทั่วประเทศ	4,486,592	3,922,976	6,363,009	7,151,217	6,614,147
บมจ.น้ำตาลครบุรี	121,908	116,696	200,030	179,870	170,841

ที่มา: ประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

เมื่อแต่ละโรงงานน้ำตาลได้รับการจัดสรรน้ำตาลทรายตามโคตา ก. แล้ว โรงงานน้ำตาลจะต้องทยอยขายน้ำตาลทรายโคตา ก. ทุกสัปดาห์ในปริมาณเท่ากับยอดที่ได้รับการจัดสรรหารด้วย 52 สัปดาห์

2.6 การจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาล

การจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลตามระบบ 70 : 30 ผลประโยชน์ของระบบร้อยละ 70 จะถูกจัดสรรให้ชาวไร่ และผลประโยชน์ของระบบร้อยละ 30 จะถูกจัดสรรให้กับโรงงานน้ำตาล

หลังจากสิ้นสุดฤดูกาลผลิต และอนท. กำหนดราคาโคตา ข. เสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการบริหารจะคำนวณค่าอ้อยขั้นสุดท้ายจากรายได้สุทธิของระบบที่เกิดขึ้นจริงในปีการผลิตนั้น

ตารางต่อไปนี้แสดงราคาอ้อยขั้นต้นและราคาอ้อยขั้นสุดท้ายตั้งแต่ปีการผลิต 2548/2549 ถึง 2555/2556

(บาท/ตัน)								
ปีการผลิต	2548/49	2549/50	2550/51	2551/52	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56
ราคาอ้อยขั้นต้น	800.00	800.00	600.00	830.00	965.00	945.00	1,000.00	950.00
ราคาอ้อยขั้นสุดท้าย (เขต 9)	845.31	687.07	667.07	917.42	999.94	1,077.62	1,072.01	ยังไม่ ประกาศ

ที่มา: ประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

หมายเหตุ: เขต 9 ประกอบด้วยโรงงานน้ำตาลจำนวน 19 โรงงาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้ง โรงงานน้ำตาลครบุรีราคาอ้อยขั้นสุดท้ายปี 2555/56 ยังไม่ได้ประกาศ

2.7 การจัดหาวัตถุดิบ

1) ภาพรวมการปลูกอ้อยในประเทศไทย

อ้อยเป็นวัตถุดิบหลักสำหรับการผลิตน้ำตาลทราย ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกอ้อยประมาณ 9.5 ล้านไร่ และมีผลผลิตอ้อย ที่นำเข้าสู่กระบวนการผลิตน้ำตาลทรายจำนวน 100 ล้านตันในปีการผลิต 2555/56 เนื่องจากการขยายพื้นที่ปลูกอ้อยให้มากขึ้นมีข้อจำกัดหลายอย่าง เช่น ราคาที่ดินที่สูงขึ้น และการห้ามรุกกล้าพื้นที่ป่า เป็นต้น ปริมาณผลผลิตอ้อยในแต่ละปีจึงขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝน สภาพภูมิอากาศ เป็นหลัก นอกจากนี้ ระดับราคาน้ำตาลเปรียบเทียบกับราคาพืชเศรษฐกิจอื่น (โดยเฉพาะมันสำปะหลัง) ก็มีผลต่อปริมาณผลผลิตอ้อยด้วย กล่าวคือ ในปีที่ระดับราคาอ้อยสูงขึ้นเปรียบเทียบกับราคามันสำปะหลังหรือพืชเศรษฐกิจอื่น เกษตรกรบางส่วนจะเปลี่ยนจากการปลูกมันสำปะหลังหรือพืชเศรษฐกิจอื่นมาปลูกอ้อยแทน ทำให้ปริมาณผลผลิตอ้อยในปีนั้นสูงขึ้นด้วย

ตารางต่อไป นี้ แสดงจำนวนอ้อยที่นำเข้าสู่กระบวนการผลิตน้ำตาลตั้งแต่ ปีการผลิต 2551/52 ถึงปีการผลิต 2555/56

ปีการผลิต	2551/52	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56
พื้นที่เพาะปลูกอ้อย (ล้านไร่)	6.8	7.1	8.1	9.3	9.5
ปริมาณอ้อยรวม (ล้านตัน)	66.5	68.5	95.4	98.0	100

ที่มา: ฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย

2) การแข่งขันในการจัดหาวัตถุดิบระหว่างโรงงานน้ำตาล

โดยทั่วไป โรงงานน้ำตาลแต่ละโรงจะจัดหาอ้อยในเขตพื้นที่ใกล้เคียงที่ตั้งโรงงาน เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายเป็นอุตสาหกรรมที่มีต้นทุนคงที่ (Fixed costs) ค่อนข้างสูง โรงงานน้ำตาลในแต่ละโรงจึงพยายามที่จะจัดซื้ออ้อยเพื่อใช้ในการผลิตให้มากที่สุดเพื่อลดต้นทุนต่อหน่วยลง ในปีที่มีปริมาณอ้อยลดลงเนื่องจากสภาวะอากาศแห้งแล้ง จะเกิดปัญหาการแข่งขันสูงในการซื้ออ้อยระหว่างโรงงานน้ำตาลที่อยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง และมีผลทำให้โรงงานน้ำตาลมีต้นทุนค่าขนส่งอ้อยสูงขึ้น

บริษัทผู้ผลิตน้ำตาลทรายที่มีโรงงานตั้งอยู่ในเขตอีสานตอนล่างเช่นเดียวกัน มีจำนวน 4 บริษัท ได้แก่ บริษัท น้ำตาลสุรินทร์ จำกัด บริษัท อุตสาหกรรมโคราช จำกัด บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด และบริษัท อุตสาหกรรมอ่างเรียน จำกัด

ตารางต่อไป นี้แสดงปริมาณอ้อยเข้าหีบทั่วประเทศและปริมาณอ้อยเข้าหีบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วง 5 ฤดูกาลผลิตที่ผ่านมา

ปีการผลิต	2551/52	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56	อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (ร้อยละ)
ปริมาณอ้อยเข้าหีบทั่วประเทศ (ล้านตัน)	65.5	68.5	95.4	98.0	100.14	11.2
ปริมาณอ้อยเข้าหีบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ล้านตัน)	33.7	23.8	38.0	37.1	40.5	4.7

ที่มา: ฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอ้อยและน้ำตาล

3) การจัดหาอ้อยของบริษัท

บริษัทมองว่าแผนการจัดหาอ้อยเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์หลัก เนื่องจากปริมาณอ้อยที่จัดหาได้ในแต่ละปีเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อกำไร เพราะหากบริษัทสามารถจัดหาอ้อยเข้าสู่กระบวนการผลิตได้มาก จะทำให้ต้นทุนต่อหน่วยลดลง นอกจากนี้ บริษัทจะได้กากอ้อยที่เหลือจากกระบวนการหีบอ้อยไปเป็นเชื้อเพลิงชีวมวลในการผลิตกระแสไฟฟ้าที่ใช้ในกระบวนการผลิตได้อย่างเพียงพอ และสามารถทำกำไรได้เพิ่มเติมจากการขายกระแสไฟฟ้าให้แก่ กฟผ. ในทางกลับกันหากบริษัทจัดหาอ้อยนำเข้าสู่กระบวนการผลิตได้น้อย จะทำให้ต้นทุนต่อหน่วยของน้ำตาลจะเพิ่มขึ้น และปริมาณกากอ้อยที่เหลือจากกระบวนการหีบอ้อยก็จะลดลงด้วย หากกากอ้อยไม่เพียงพอต่อการผลิตกระแสไฟฟ้าที่บริษัทต้องใช้ในโรงงาน บริษัทก็ต้องซื้อเชื้อเพลิงเพิ่มเติมจากที่อื่นซึ่งจะส่งผลให้กำไรโดยรวมของบริษัทลดลง

บริษัทไม่มีพื้นที่เพาะปลูกอ้อยเป็นของตนเอง จึงจำเป็นต้องจัดหาอ้อยโดยการส่งเสริมให้เกษตรกรเปลี่ยนการปลูกพืชอื่นมาปลูกอ้อย โดยบริษัทเชื่อว่าการให้บริการที่ดีและความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวไร่เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดหาวัตถุดิบ จึงให้ความสำคัญกับการบริหารความสัมพันธ์กับชาวไร่อ้อย ผ่านทางการให้เงินสนับสนุนและการสร้างความสัมพันธ์โดยนักวิชาการเกษตร ทำให้มีจำนวนชาวไร่หันมาปลูกอ้อยเพื่อขายให้กับบริษัทเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามตารางต่อไปนี้

ปีการผลิต	2549/50	2550/51	2551/52	2552/53	2553/54	2554/55	2555/56
จำนวนชาวไร่ที่ขายอ้อยให้บริษัท (คน)	2,592	3,845	3,803	4,097	4,985	5,610	6,027

ที่มา : บริษัท น้ำตาลนครบุรี จำกัด (มหาชน)

ตารางต่อไปนี้จะแสดงปริมาณผลผลิตอ้อยของบริษัทเทียบกับทั้งประเทศ ในปีการผลิต 2550/51 ถึงปีการผลิต 2555/2556

ปีการผลิต	2551/2552	2552/2553	2553/2554	2554/2555	2555/2556
ปริมาณอ้อยทั้งประเทศ (ตันอ้อย)	66,463,253	68,450,588	95,358,928	97,979,690	100,002,514.86
ปริมาณอ้อยที่เข้าหีบของบริษัท(ตันอ้อย)	1,762,166	2,012,398	2,885,524	2,547,348	2,543,137.43
สัดส่วนปริมาณอ้อยที่เข้าหีบของบริษัท ต่อปริมาณอ้อยทั้งประเทศ (ร้อยละ)	2.65	2.93	3.02	2.60	2.54

ที่มา : ศูนย์บริหารการผลิต สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย และ บริษัท

4) การบริหารความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวไร่อ้อย

บริษัทมองว่าชาวไร่เป็นพันธมิตรทางการค้าที่สำคัญ จึงมุ่งเน้นการบริหารความสัมพันธ์กับชาวไร่อ้อยแบบองค์รวม โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ ประโยชน์ร่วมของบริษัทและชาวไร่อ้อยในระยะยาวบริษัททำงานร่วมกับชาวไร่อย่างใกล้ชิดเป็นเวลาหลายปี ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนการปลูกจนถึงขั้นตอนการตัดและส่งมอบอ้อย ทำให้บริษัทมีความเข้าใจในปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นของชาวไร่อ้อยในทุกๆ ระยะของการปลูกอ้อยตั้งแต่เริ่มเตรียมดิน การปลูกอ้อย การบำรุงอ้อย และการชลประทาน ตลอดจนการเก็บเกี่ยวและขนส่งอ้อย ซึ่งต้องดำเนินการให้ครบวงจร

(ก) การสนับสนุนเงินส่งเสริม (การปล่อยเงินกู้ยืม)

วิธีการหลักที่โรงงานน้ำตาลใช้ในการจัดหาอ้อยเข้าสู่กระบวนการผลิตและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวไร่ คือ การให้เงินล่วงหน้าหรือปัจจัยอื่นที่จำเป็นแก่ชาวไร่อ้อยเพื่อสนับสนุนการปลูกอ้อยที่จะนำมาขายให้แก่โรงงานในปีการผลิตถัดไป หรือ “การปล่อยเงินกู้ยืม” ซึ่งเป็นเสมือนกับการจองอ้อยสำหรับเข้าหีบในโรงงาน ภายหลังจากที่อ้อยโตขึ้นพร้อมตัดจะเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่โรงงานน้ำตาลเริ่มเปิดหีบอ้อย เกษตรกรชาวไร่อ้อยจะตัดอ้อยส่งให้กับโรงงาน และโรงงานจะหักเงินสนับสนุนที่เคยให้ล่วงหน้าไว้ ออกจากค่าอ้อยที่นำมาส่งบริษัทวางแผนการจัดหาอ้อยล่วงหน้าก่อนเปิดฤดูกาลผลิตประมาณ 1 ปี เพื่อให้แน่ใจว่าบริษัทจะมีอ้อยเพียงพอต่อการผลิต โดยบริษัทจะเข้าทำสัญญาซื้อขายอ้อยล่วงหน้ากับชาวไร่โดยตรงรวมถึงทำสัญญาเงินกู้ยืมในกรณีที่ชาวไร่ต้องการรับความช่วยเหลือเพื่อการเพาะปลูกจากบริษัทที่ผ่านมาชาวไร่ร้อยละ 80 เป็นกลุ่มที่รับเงินกู้ยืมจากบริษัทโดยครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างเพาะปลูกตั้งแต่ ขั้นตอนการเตรียมดิน พันธุ์อ้อย การลงทุนระบบน้ำ ปุ๋ย และค่าใช้จ่ายในการตัดอ้อย

บริษัทพิจารณาเงินกู้ยืมที่จะให้แก่ชาวไร่แต่ละรายจาก ประวัติการส่งอ้อยในอดีต คุณภาพอ้อย และความสามารถในการชำระหนี้ เพื่อลดความเสี่ยงในเรื่องหนี้สูญของบริษัทนอกจากนี้ยังให้ชาวไร่บางรายนำทรัพย์สินมาเป็นหลักประกันค้ำประกัน สำหรับวงเงินกู้ยืมของชาวไร่อ้อยรายใหญ่ที่มีวงเงินสูงเกินอำนาจอนุมัติของคณะกรรมการบริหารเงินส่งเสริม จะต้องได้รับการอนุมัติจาก กรรมการผู้จัดการ คณะกรรมการบริหาร หรือคณะกรรมการบริษัทตามแต่กรณี

นอกจากระบบการอนุมัติเงินสนับสนุนที่บริษัทได้จัดทำอย่างเป็นขั้นตอนแล้ว บริษัทยังได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการพิจารณาเงินส่งเสริมด้วย เช่น การใช้ระบบ GIS (Geographic Information System) มาช่วยในการลดปัญหาการอ้างสิทธิความเป็นเจ้าของไร่อ้อย อีกทั้งยังช่วยคำนวณปริมาณพื้นที่เพาะปลูกและความเหมาะสมในการปลูกอ้อยของชาวไร่ สำหรับการวางแผนการจัดหาอ้อย

บริษัทติดตามผลผลิตของชาวไร่อย่างต่อเนื่องตลอดฤดูกาลเพาะปลูกจนกระทั่งชาวไร่นำอ้อยมาส่งเพื่อหักเงินกู้ยืมที่จ่ายล่วงหน้าไปแล้ว

ในกรณีที่ชาวไร่ยังมียอดเงินกู้ยืมค้างอยู่หลังจากช่วงปิดหีบ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่การส่งอ้อยในฤดูกาลผลิตนั้นๆ สิ้นสุด บริษัทจะติดตามชาวไร่กลุ่มดังกล่าวเป็นพิเศษ โดยจะวิเคราะห์สาเหตุของยอดค้างชำระ ความต่อเนื่องของการปลูกอ้อย เพื่อประเมินศักยภาพในการนำอ้อยมาชำระหนี้ในฤดูกาลผลิตถัดไป โดยทำการวิเคราะห์เป็นรายบุคคล หากบริษัทประเมินแล้วว่าโอกาสที่ชาวไร่ที่จะนำอ้อยมาชำระหนี้ได้ในอนาคตมีความเป็นไปได้ต่ำ บริษัทจะส่งเรื่องให้ฝ่ายกฎหมายดำเนินการต่อไป

(ข) การให้บริการชาวไร่ในการเพาะปลูก

บริษัทได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความมั่นคงที่ยั่งยืนของวัตถุดิบ เนื่องจากโรงงานมีการขยายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้นส่งผลให้เป้าหมายในการหีบอ้อยมากขึ้นตามไปด้วย เพื่อให้มีปริมาณอ้อยที่สามารถรองรับกับการขยายกำลังการผลิตดังกล่าว จึงมีการสนับสนุนชาวไร่ในส่วนของการขยายพื้นที่และการเพิ่มผลผลิตในการเพาะปลูก โดยการสร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพื้นที่การปลูกพืชอื่นมาเป็นอ้อย เช่น มีการช่วยเหลือค่าไถตะ, แปร, ปลูก หรือปุ๋ยซีโก, การสนับสนุนโดยการผ่อนชำระแบบปลอดดอกเบี้ยด้านพันธุ์อ้อย การบริการแบคโฮล การขุดบ่อบาดาล การวางระบบน้ำ และการติดตั้งแท่งค้ำน้ำดีดรอโต การนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิต มีการจัดทำแปลงทดลองและแปลงสาธิตร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การให้บริการด้านสถานีขนถ่ายเพื่อรองรับชาวไร่ขนาดเล็กที่ไม่มีรถบรรทุกขนาดใหญ่ในการจัดส่งอ้อย ซึ่งการให้บริการและความช่วยเหลือทั้งหมดมีเป้าหมายเพื่อสร้างฐานะให้

ชาวไร่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยบริษัท มีคำขวัญมาโดยตลอดว่า “เดิมชีวิต เดิมสุข” ซึ่งการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเกษตรกรชาวไร่เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยลดความเสี่ยงในการจัดหาวัตถุดิบของบริษัท

(ค) การจัดตั้งสำนักงานเขตส่งเสริม

บริษัทได้จัดตั้งสำนักงานเขตส่งเสริมในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมแก่การปลูกอ้อย โดยมีนักวิชาการเกษตรประจำการเพื่อ ดูแลชาวไร่อ้อย ทำหน้าที่แก้ไขปัญหาให้ชาวไร่อ้อยในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกอ้อยมากขึ้น และแนะนำเทคนิคการปลูกอ้อย ให้ได้ผลผลิตดีขึ้น นักวิชาการเกษตรของบริษัทเป็นทีมงานที่มีประสบการณ์ อีกทั้งบริษัทยังปลูกฝังให้พนักงานให้มีความกระตือรือร้นในการบริการ นักวิชาการเกษตรทุกคนจึงสามารถรักษาความสัมพันธ์กับชาวไร่ได้อย่างดี

บริษัทได้มีการขยายสำนักงานเขตส่งเสริม เพื่อให้สามารถดูแลชาวไร่ได้ใกล้ชิดและทั่วถึง รวมถึงการให้ความรู้ และชักจูงให้เกษตรกรในพื้นที่หันมาปลูกอ้อย เพื่อปริมาณอ้อยเข้าหีบของโรงงาน

(ง) การส่งเสริมพันธุ์อ้อย

บริษัทเล็งเห็นว่าการพัฒนาพันธุ์อ้อยเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มขีดความสามารถในการปลูกอ้อยในระยะยาว บริษัทจึงได้จัดทำโครงการวิจัยพันธุ์อ้อยเพื่อพัฒนาพันธุ์อ้อยที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่ปลูกอ้อยในเขตส่งเสริมให้เพียงพอในการขยายพื้นที่เพาะปลูกในแต่ละปี

(จ) การให้บริการเครื่องจักรกลทางการเกษตร

ในปัจจุบันชาวไร่จำเป็นต้องใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรในการปลูกและตัดอ้อย เนื่องจากแรงงานในภาคการเกษตรลดลง บริษัทจึงจัดให้ ฝ่ายจักรกลเกษตรบริการ ให้บริการเครื่องจักรกลเกษตร เช่น รถตัดอ้อย เครื่องปลูกอ้อยแก่ชาวไร่ เพื่อลดต้นทุนในการปลูกและตัดอ้อย และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีแก่ชาวไร่

ปัจจุบันฝ่ายจักรกลเกษตรบริการ กำลังพัฒนารถตัดอ้อยและเครื่องปลูกอ้อย โดยมุ่งเน้นให้เครื่องจักรมีคุณภาพที่ดีและมีราคาที่ถูกกว่าเครื่องจักรที่มีขายในท้องตลาด และมีลักษณะที่เหมาะสมกับสภาพการใช้งานในประเทศไทย

2.8 กระบวนการผลิต

กระบวนการผลิตน้ำตาลทรายจะเริ่มต้นจากการหีบอ้อยเพื่อสกัดน้ำอ้อย โรงงานน้ำตาลส่วนใหญ่จะเริ่มเปิดการหีบอ้อยในปลายเดือนพฤศจิกายนหรือต้นเดือนธันวาคมของแต่ละปี กระบวนการหีบอ้อยมีค่าใช้จ่ายในการเริ่มเดินเครื่อง (Start-up costs) เป็นค่าใช้จ่ายคงที่ (fixed cost) ที่สูงมาก ดังนั้นเมื่อเริ่มเปิดหีบโรงงานน้ำตาลจะดำเนินการผลิตอย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง

กระบวนการหีบอ้อยจะสิ้นสุด (การปิดหีบ) ประมาณช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน รวมจำนวนวันในการเดินเครื่องจักรสำหรับกระบวนการหีบอ้อยประมาณ 100 - 140 วัน

กระบวนการผลิตน้ำตาลทรายเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการหีบอ้อย โรงงานน้ำตาลจะเริ่มผลิตน้ำตาลทรายพร้อมกับการเปิดหีบอ้อย และเดินเครื่องจักรต่อเนื่องไปจนถึงช่วงเดือนเมษายน ในช่วงหลังจากการปิดหีบแล้ว บริษัทจะนำน้ำตาลทรายดิบที่เก็บสะสมไว้จากฤดูการหีบอ้อย มาละลายเพื่อผลิตน้ำตาลทรายขาวและน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์

การบำรุงรักษาและซ่อมแซมเครื่องจักรในอุตสาหกรรมน้ำตาลจะแบ่งเป็น 2 ช่วง ได้แก่ 1) ช่วงหลังปิดหีบ (เดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคม) จะเป็นการซ่อมแซมเครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการหีบอ้อย สกัดน้ำอ้อยและผลิตน้ำตาลทรายดิบ และ 2) ช่วงหลังจากเสร็จสิ้นการละลายน้ำตาลทรายดิบ (เดือนสิงหาคมถึงเดือนธันวาคม) จะเป็นการซ่อมแซมเครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการผลิตน้ำตาลทรายขาว/ น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์

ก. กระบวนการผลิตน้ำตาลทราย

1. กระบวนการหีบอ้อย การสกัดน้ำอ้อย และการผลิตน้ำตาลทรายดิบ

กระบวนการหีบอ้อย การสกัดน้ำอ้อย และการผลิตน้ำตาลดิบ สามารถสรุปได้ ดังนี้

การเตรียมอ้อยก่อนเข้ากระบวนการหีบอ้อย บริษัทจะลำเลียงอ้อยที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจากรถบรรทุกของชาวไร่เข้าสู่กระบวนการผลิต โดยอ้อยจะถูกลำเลียงผ่านชุดใบมีดจำนวน 2 ชุด เพื่อสับอ้อยให้มีขนาดเล็กลง แล้วส่งต่อไปยังชุดฉีกอ้อย เพื่อฉีกอ้อยให้เป็นเส้นใยขนาดเล็ก

• การหีบและสกัดน้ำอ้อย

อ้อยที่ผ่านการฉีกย่อยจะถูกผ่านเข้าสู่ ชุดหีบสกัดน้ำอ้อย โดยบริษัทมีรางหีบอ้อย 2 ราง (ราง A มีลูกหีบ 5 ชุด มีกำลังการหีบอ้อยสูงสุด 16,000 ตันอ้อยต่อวัน และราง B มีลูกหีบ 5 ชุด มีกำลังการหีบอ้อยสูงสุด 7,000 ตันอ้อยต่อวัน น้ำอ้อยที่ได้จากรางหีบอ้อยทั้ง 2 รางจะถูกส่งผ่านตะแกรงกรองน้ำอ้อยและพักไว้ในถังเก็บน้ำอ้อยรวม เพื่อรอส่งต่อไปยังหม้อต้มต่อไป ส่วนกากอ้อยที่เหลือจากชุดลูกหีบชุดสุดท้ายจะถูกส่งไปเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไอน้ำและไฟฟ้าต่อไป

• การทำน้ำอ้อยให้บริสุทธิ์

น้ำอ้อยจากลูกหีบจะถูกให้ความร้อนด้วยหม้ออุ่นน้ำอ้อยให้ได้อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส แล้วเติมน้ำปูนขาวเพื่อปรับค่า pH ให้อยู่ในช่วง 7.3 ถึง 7.8 หลังจากนั้นจะมีการให้ความร้อนน้ำอ้อยอีกครั้งให้ได้อุณหภูมิถึง 103 องศาเซลเซียส น้ำอ้อยที่ผ่านกระบวนการให้ความร้อนจะถูกส่งมายัง “ถังพักใส” เพื่อให้ น้ำอ้อยตกตะกอน น้ำอ้อยที่ผ่านการตกตะกอนแล้วจะมีความใสมากขึ้นจะถูกส่งเข้าหม้อต้มเพื่อเพิ่มความเข้มข้นจนเป็นน้ำเชื่อมที่มีความเข้มข้นไม่น้อยกว่า 60 องศาบริกซ์ ส่วนตะกอนโคลนจะถูกส่งไปยังหม้อกรองสุญญากาศเพื่อแยกโคลนออกจากน้ำอ้อย กากตะกอนโคลน (Filter Cake) ที่ได้จะถูกลำเลียงออกไปกองเก็บไว้ในสถานที่จัดเตรียมเพื่อนำไปใช้ทำปุ๋ยได้ ส่วนน้ำอ้อยที่ได้จากหม้อกรองจะถูกส่งกลับไปรวมกับน้ำอ้อยจากลูกหีบเพื่อเข้าสู่กระบวนการทำน้ำอ้อยให้บริสุทธิ์ต่อไป

• การเคี้ยวน้ำตาลให้ตกผลึกและการปั่นแยกน้ำตาล

น้ำเชื่อมที่ผ่านการต้มจนได้ค่าบริกซ์ที่ต้องการแล้วจะถูกนำเข้าสู่กระบวนการเคี้ยวน้ำตาล โดยการเคี้ยวน้ำตาลของบริษัทใช้ระบบการเคี้ยวแบบ 3 ครั้ง กล่าวคือน้ำเชื่อมจะถูกเคี้ยวผ่านหม้อเคี้ยว A B และ C

การเคี้ยวน้ำตาลจะเริ่มจากหม้อเคี้ยว A น้ำเชื่อมจะถูกเคี้ยวเป็นเวลาประมาณ 3 ชั่วโมง จนแปลงสภาพเป็น “แมสคิวท” ซึ่งเป็นผลึกน้ำตาลผสมกับกากน้ำตาลมีลักษณะเป็นของเหลวเหนียวข้นสีเข้ม แมสคิวทที่ได้จากหม้อเคี้ยว A จะถูกส่งเข้าเครื่องปั่นแยก เพื่อปั่นแยกผลึกน้ำตาล (น้ำตาลทรายดิบเอละลาย) และ กากน้ำตาลเอ (A-Molasses) ออกจากกัน น้ำตาลทรายดิบที่ได้จากหม้อเคี้ยว A จะถูกส่งไปละลายเพื่อเข้าสู่ขั้นตอนการผลิตน้ำตาลทรายขาวหรือน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ต่อไป ส่วนกากน้ำตาลเอที่ได้จากหม้อเคี้ยว A จะถูกส่งไปเคี้ยวต่อในหม้อเคี้ยว B

กากน้ำตาลจะถูกเคี่ยวรวมกับเชื้อน้ำตาลในหม้อเคี่ยว B เป็นเวลาประมาณ 4 ชั่วโมง จนแปลงสภาพเป็นแมสควิท แมสควิทจะถูกส่งเข้าสู่กระบวนการปั่นแยกผลึกน้ำตาล (น้ำตาลทรายดิบบี) ออกจากกากน้ำตาลบี น้ำตาลทรายดิบบีที่ได้จากหม้อเคี่ยว B นี้จะถูกลำเลียงเข้าเก็บในโกดัง เป็นน้ำตาลทรายดิบเทกองเพื่อรอการจำหน่ายหรือเก็บไว้สำหรับนำเข้าสู่กระบวนการผลิตเป็นน้ำตาลทรายขาวหรือขาวบริสุทธิ์ต่อไปหลังปิดหีบ (ฤดูละลาย) ส่วนกากน้ำตาลบีจะถูกส่งไปเคี่ยวต่อในหม้อเคี่ยว C

กากน้ำตาลบีจะถูกเคี่ยวรวมกับเชื้อน้ำตาลในหม้อเคี่ยว C เป็นเวลาประมาณ 6 ชั่วโมง จนแปลงสภาพเป็นแมสควิท แมสควิทจะถูกส่งเข้าสู่กระบวนการปั่นแยกผลึกน้ำตาล และนำไปผสมกับน้ำร้อนหรือน้ำเชื่อมเพื่อนำไปเคี่ยวเป็นเชื้อน้ำตาลสำหรับการเคี่ยวในหม้อเคี่ยว A, B และ C ส่วนกากน้ำตาลซึ่งเป็นกากน้ำตาลชั้นสุดท้ายจะถูกส่งไปเก็บที่ถังเก็บกากน้ำตาลเพื่อรอการจำหน่ายต่อไป

2. กระบวนการผลิตน้ำตาลทรายสีร่า

การผลิตน้ำตาลสีร่า (Brown Sugar) มีขั้นตอนโดยสรุปดังต่อไปนี้

- การเตรียมบีแม็กมา

นำน้ำตาลทรายดิบบีมาคลุกผสมกับน้ำร้อนโดยไม่ให้น้ำตาลละลายเพื่อเตรียมไว้สำหรับเป็นเชื้อในการเคี่ยวน้ำตาล ซึ่งเรียกว่า บีแม็กมา

- การเคี่ยวน้ำตาลให้ตกผลึกและการปั่นแยกน้ำตาล

บีแม็กมาจะถูกส่งมายังหม้อเคี่ยวเพื่อทำการเคี่ยวรวมกับน้ำเชื่อมและกากน้ำตาลจากการเคี่ยวน้ำตาลทรายขาวหรือขาวบริสุทธิ์ โดยจะเคี่ยวประมาณ 3 ชั่วโมง ให้เกิดผลึกตามคุณสมบัติที่ต้องการ แมสควิทที่ได้หลังจากการเคี่ยวจะถูกนำมาพักไว้เพื่อให้ผลึกน้ำตาลมีความแข็งแรง และถูกส่งต่อมายังระบบปั่นแยก เพื่อปั่นแยกผลึกน้ำตาลทรายสีร่า และกากน้ำตาลออกจากกัน กระบวนการปั่นแยกใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง และกากน้ำตาลที่ได้จะถูกนำกลับเข้าสู่กระบวนการเคี่ยวต่อไป

- การอบน้ำตาล

น้ำตาลทรายสีร่าที่ได้จากกระบวนการปั่นแยกจะถูกส่งมายังหม้ออบ เพื่ออบไล่ความชื้นออกจากผลึกน้ำตาลทราย โดยใช้อุณหภูมิ 60-70 องศาเซลเซียส

- การบรรจุ

น้ำตาลทรายสีร่าจะต้องผ่านขั้นตอนควบคุมคุณภาพของทางบริษัท ได้แก่ การใช้แม่เหล็กดูดจับโลหะที่เจือปนในน้ำตาล การคัดเกล็ดน้ำตาลเพื่อให้ได้เกล็ดน้ำตาลตามมาตรฐานของบริษัทก่อนที่จะถูกลำเลียงเข้าสู่กระบวนการบรรจุใส่กระสอบขนาด 50 กิโลกรัม และ/หรือ บรรจุภัณฑ์ขนาดอื่นๆ ตามความต้องการของลูกค้า

3. การผลิตน้ำตาลทรายขาว/ น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์

กระบวนการผลิตน้ำตาลทรายขาว/ น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ มีขั้นตอนคล้ายกับการผลิตน้ำตาลทรายสีร่า แต่เพิ่มกระบวนการลดค่าสีเพื่อให้ได้ค่าสีที่ต้องการ โดยสามารถสรุปขั้นตอนการผลิตน้ำตาลทรายขาว/ น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ได้ดังต่อไปนี้

- การละลายน้ำตาล

น้ำตาลทรายดิบละลายที่ผ่านจากขั้นตอนการผลิตน้ำตาลดิบ มาละลายกับน้ำร้อนเรียกว่าน้ำเชื่อมรีเมลท์ (Remelt Syrup)

- การลดค่าสีน้ำตาล

น้ำเชื่อมรีเมลท์จะผ่านกระบวนการลดค่าสี ด้วยระบบคาร์บอนเนชั่น (Carbonation) โดยนำน้ำเชื่อมรีเมลท์มาผสมกับน้ำปูนขาวเพื่อจับสิ่งเจือปนในน้ำเชื่อมแล้วฟอกด้วยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เพื่อให้สิ่งเจือปนรวมตัวกับตะกอนปูนขาวแล้วจึงนำไปกรองด้วยหม้อกรองความดันเพื่อแยกตะกอนสิ่งเจือปนนี้ออกจากน้ำเชื่อม

น้ำเชื่อมสีที่ได้จากการกรองจะนำไปลดค่าสีด้วยเรซินชนิดแลกเปลี่ยนไอออน (Ion-Exchange Resin)

- การเคี้ยวน้ำตาลให้แตกผลึกและการปั่นแยกน้ำตาล

น้ำเชื่อมรีไฟน์จะถูกส่งมายังหม้อเคี้ยวรีไฟน์ โดยจะเคี้ยวประมาณ 2 ชั่วโมง ให้เกิดผลึกตามคุณสมบัติที่ต้องการ เมสคิวท์ที่ได้หลังจากการเคี้ยวจะถูกนำมาพักไว้เพื่อให้ผลึกน้ำตาลมีความแข็งแรง และถูกส่งต่อมายังระบบปั่นแยก เพื่อปั่นแยกผลึก

น้ำตาลทรายขาว/ ขาวบริสุทธิ์ และกากน้ำตาลออกจากกัน กระบวนการปั่นแยกใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง (การเคี้ยวให้เป็นน้ำตาลทรายขาวหรือขาวบริสุทธิ์นั้นจะขึ้นอยู่กับสัดส่วนของน้ำเชื่อมรีไฟน์และกากน้ำตาลรีไฟน์ที่ใช้ในการเคี้ยวน้ำตาลแต่ละประเภท)

- การอบน้ำตาล

น้ำตาลทรายขาว/ ขาวบริสุทธิ์ที่ได้จากกระบวนการปั่นแยกจะถูกส่งมายังหม้ออบ เพื่ออบไล่ความชื้นจากน้ำตาลทราย โดยใช้อุณหภูมิประมาณ 80 องศาเซลเซียส

- การบรรจุ

น้ำตาลทรายขาว/ ขาวบริสุทธิ์จะต้องผ่านขั้นตอนควบคุมคุณภาพของทางบริษัทได้แก่ การใช้แม่เหล็กดูดจับโลหะที่เจือปนในน้ำตาล การคัดเกล็ดน้ำตาลเพื่อให้ได้เกล็ดน้ำตาลตามมาตรฐานของบริษัทก่อนที่จะถูกลำเลียงเข้าสู่กระบวนการบรรจุ ใส่กระสอบขนาด 50 กิโลกรัม และ/หรือ บรรจุภัณฑ์ขนาดอื่นๆ ตามความต้องการของลูกค้า

4. การผลิตน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์พิเศษ

กระบวนการผลิตน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์พิเศษ มีขั้นตอนเหมือนกระบวนการผลิตน้ำตาลทรายขาว/ น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ เพียงแต่ใช้เวลาในกระบวนการผลิตนานกว่า

ข.การผลิตกากน้ำตาล

กากน้ำตาลเป็นผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาลโดยได้จากการกระบวนการเคี้ยวน้ำตาลให้แตกผลึกและปั่นแยกน้ำตาล

ค.กระบวนการผลิตไฟฟ้า

บริษัทจะนำกากอ้อยที่ได้จากการหีบและสกัดน้ำอ้อยมาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า โดยกากอ้อยจะถูกนำไปเผาเพื่อผลิตไอน้ำ ซึ่งไอน้ำที่ได้จะถูกส่งเข้าไปยังเครื่องกำเนิดไฟฟ้าพลังงานไอน้ำ (Turbine Generator) เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ส่วนหนึ่งบริษัทจะนำไปใช้สนับสนุนการผลิตน้ำตาลทรายและอีกส่วนหนึ่งจะนำไปขายให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ

ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

บริษัทให้ความสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อให้การประกอบธุรกิจของบริษัทไม่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม มีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการอนุรักษ์และประหยัดพลังงาน บริษัทได้วางแผนนโยบายที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด เช่น มีการตรวจวัดและควบคุมกระบวนการผลิตที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้อยู่ภายใต้เกณฑ์มาตรฐานอุตสาหกรรม ดังแสดงผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องของบริษัทในเดือนธันวาคม 2556 ดังนี้

	ปล่องที่ 1	ปล่องที่ 2	ปล่องที่ 3	ปล่องที่ 4	ปล่องที่ 5	ค่ามาตรฐาน
ฝุ่นละออง (mg/Nm^3)	80.41	75.49	77.35	71.98	82.09	น้อยกว่า 120.0
ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (ppm)	127.76	100.24	117.05	103.35	78.61	น้อยกว่า 200.0

หมายเหตุ : ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ปี 2547 เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงานผลิต ส่งหรือจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า พ.ศ. 2547

บริษัทมีกากของเสียจากกระบวนการผลิตน้อยมาก เนื่องจากกากอ้อย กากตะกอน และกากน้ำตาลล้วนแต่เป็นผลิตภัณฑ์ต่อเนื้อที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น กากอ้อยสามารถนำไปเป็นเชื้อเพลิงของหม้อไอน้ำ กากตะกอนสามารถนำไปทำเป็นปุ๋ยเพื่อการเพาะปลูก และกากน้ำตาลสามารถนำไปเป็นวัตถุดิบตั้งต้นให้กับโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่นได้ ดังนั้นบริษัทจึงไม่มีปัญหาเรื่องการปล่อยกากของเสียออกสู่ชุมชนและสิ่งแวดล้อม

ระบบบำบัดน้ำของบริษัทเป็นแบบระบบปิด โดยจะนำน้ำจากกระบวนการผลิตส่งเข้าระบบบำบัดน้ำ และน้ำที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพ แล้วจะถูกส่งไปยังบ่อน้ำดิบของโรงงานเพื่อนำไปใช้ในกระบวนการผลิตต่อไป เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดคุณภาพน้ำให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน บริษัทได้ติดตั้งเครื่องเติมอากาศชนิด Surface Aerator

3. ปัจจัยความเสี่ยง

1. ความเสี่ยงอันเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัท

1.1 ความเสี่ยงจากการผันผวนของรายได้จากการขายน้ำตาล

การผลิตและจำหน่ายน้ำตาลจะมีผลกระทบจากฤดูกาลของอ้อย (Seasonal Effect) ปกติ ฤดูกาลตัดอ้อยในประเทศไทย จะเริ่มตั้งแต่ช่วงปลายเดือนพฤศจิกายนถึงต้นเดือนธันวาคม และสิ้นสุดการนำอ้อยเข้าหีบในกระบวนการผลิตน้ำตาลในช่วงปลายเดือนมีนาคมหรือต้นเดือนเมษายน ส่วนกระบวนการผลิตน้ำตาลทรายยังคงมีความต่อเนื่อง โรงงานน้ำตาลจะเริ่มขายน้ำตาลตั้งแต่เดือนมกราคมเป็นต้นไป และจะทยอยขายไปเรื่อยๆ จนถึงสิ้นปี บริษัทพิจารณาจังหวะในการขายน้ำตาลจากปัจจัยต่างๆ เช่น ระดับสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ การประมาณการผลผลิต และระดับราคาน้ำตาลในตลาดโลก การขายน้ำตาลของบริษัทจึงไม่สม่ำเสมอในแต่ละไตรมาส

1.2 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาน้ำตาลตลาดโลก

ในการซื้อขายน้ำตาลในตลาดโลกนั้น น้ำตาลจัดได้ว่าเป็นสินค้าหนึ่งที่มีความผันผวนทางด้านราคาสูงเมื่อเทียบกับสินค้าเกษตรอื่นๆ โดยราคาน้ำตาลในตลาดโลกจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น อุปสงค์ อุปทานของประเทศผู้ผลิต ผู้บริโภค ผู้ส่งออก และผู้นำเข้า รวมถึงการเก็งกำไรจากนักเก็งกำไร ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยหรือเป็นอุปสรรคต่อการเพาะปลูกของแต่ละประเทศ นโยบายการส่งเสริม การแทรกแซง การส่งออก การนำเข้า ของอุตสาหกรรมน้ำตาลของภาครัฐ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว อีกทั้งปัจจุบันราคาน้ำตาลยังมีส่วนหนึ่งที่สัมพันธ์กับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย เนื่องจากอ้อยรวมถึงกากน้ำตาล สามารถนำไปผลิตเป็นแอลกอฮอล์หรือที่เรียกว่าเอทานอล สำหรับผสมกับน้ำมันเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ได้ด้วย ปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ราคาซื้อขายน้ำตาลในตลาดโลกมีความผันผวนสูง

ความผันผวนของราคาน้ำตาลในตลาดโลก ทำให้บริษัทต้องบริหารความเสี่ยงโดยใช้ ธุรการทางการเงินที่เหมาะสม เช่น สิทธิที่จะซื้อหรือขายน้ำตาล เพื่อลดความผันผวนของกำไรของบริษัทจากความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาน้ำตาลในตลาดโลกอย่างไรก็ตาม การป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว อาจส่งผลกระทบในทางลบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทรายได้ เนื่องจากบริษัทต้องบันทึกบัญชีกำไรขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงใน งบกำไรขาดทุนตามมูลค่ายุติธรรมของธุรการทางการเงินทุกสิ้นงวดบัญชี ซึ่งอาจไม่ตรงกับงวดที่บริษัทส่งมอบสินค้าน้ำตาล

นอกจากนี้ ในแง่ของบริษัทจากเดิมที่ผลประกอบการของบริษัทพึ่งพิงอยู่กับธุรกิจน้ำตาลและกากน้ำตาลอย่างเดียว ความผันผวนของราคาน้ำตาลตลาดโลก จึงส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัทอย่างมาก แต่การที่บริษัทได้ลงทุนในโครงการต่อยอด เช่น โครงการโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล ทำให้ ในอนาคตบริษัทคาดว่า ผลประกอบการของบริษัทจะพึ่งพิงกับราคาน้ำตาลตลาดโลกน้อยลง

1.3 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

เนื่องจากบริษัทส่งออกน้ำตาลประมาณร้อยละ 70 ของยอดขายทั้งหมด โดยส่วนใหญ่อ้างอิงจากสกุลเงินเหรียญสหรัฐอเมริกา ยอดขายของบริษัท จึงมีความผันผวนตามอัตราแลกเปลี่ยน อย่างไรก็ตาม การกำหนดราคาอ้อยที่บริษัทต้องจ่ายให้ชาวไร่ตามระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70:30 ทำให้ต้นทุนค่าอ้อยของบริษัทผันผวนตามอัตราแลกเปลี่ยนเช่นเดียวกัน ดังนั้น รายได้และต้นทุนส่วนใหญ่ของบริษัท จึงมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกัน (Natural Hedge) นอกจากนี้ บริษัทพิจารณาใช้สัญญาซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนเพื่อลดผลกระทบจากการผันผวนของ

อัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อผลประกอบการของบริษัท อย่างไรก็ตาม การป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อทางลบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทรายได้

เนื่องจากบริษัทต้องบันทึกบัญชี กำไรขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงในงบกำไรขาดทุนตามมูลค่ายุติธรรมของ ธุรสารทางการเงิน ซึ่งอาจไม่ตรงกับงวดที่บริษัทได้รับเงินจากการขายน้ำตาล

1.4 ความเสี่ยงจากการจัดหาวัตถุดิบ-อ้อย

บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำตาลทรายและผลิตภัณฑ์พลอยได้ ซึ่งใช้อ้อยเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิต ดังนั้น ผลประกอบการของบริษัท จึงมีความเสี่ยงเกี่ยวเนื่องกับปริมาณอ้อยที่สามารถจัดหาเข้าสู่กระบวนการผลิต ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณอ้อยประกอบด้วย (1) พื้นที่ในการเพาะปลูกอ้อย (จำนวนไร่) ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจจะเกิดจากการที่เกษตรกรเปลี่ยนไปเพาะปลูกพืชไร่อื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการปลูกอ้อย หรือเกิดจากนโยบายการส่งเสริมของภาครัฐในการปลูกพืชไร่ชนิดอื่น และ (2) ผลผลิตต่อพื้นที่ที่เพาะปลูก (ตันอ้อยต่อไร่) ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากปริมาณน้ำฝน และความสมบูรณ์ของดิน ตลอดจนสภาพดินฟ้าอากาศในแต่ละปี

หากพื้นที่การเพาะปลูกอ้อยลดลง หรือสภาพภูมิอากาศแห้งแล้งเป็นเหตุให้ปริมาณผลผลิตอ้อยทั่วประเทศลดลง จะทำให้บริษัทผลิตน้ำตาลได้ในปริมาณที่ลดลง ต้นทุนต่อหน่วยโดยเฉพาะในส่วนต้นทุนคงที่ต่อหน่วยจะสูงขึ้น กำไรต่อหน่วยลดลงและสุดท้าย ส่งผลให้กำไรของบริษัทลดลง ยิ่งไปกว่านั้นในปีที่มีปริมาณอ้อยทั่วประเทศต่ำมาก โรงงานน้ำตาลบริเวณใกล้เคียงกันจะแข่งขันซื้ออ้อยมากขึ้นเพื่อรักษาสัดส่วนปริมาณอ้อยเข้าหีบไว้ ซึ่งอาจส่งผลให้ต้นทุนค่าวัตถุดิบของบริษัทสูงขึ้น และส่งผลให้ผลกำไรของบริษัทลดลง

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลเป็นอันดับสองของโลกและเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลหลักที่จำหน่ายให้กับประเทศในภูมิภาคเอเชีย ในปีที่ประเทศไทยมี ปริมาณอ้อยที่ส่งเข้ากระบวนการผลิตน้ำตาลลดลงน้อยลงจะมีผลให้ เกิดภาวะขาดแคลนน้ำตาลในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งจะเป็แรงกดดันทำให้ราคาขายน้ำตาลในต่างประเทศปรับตัวสูงขึ้น ทำให้ช่วยชดเชยผลกระทบจากปริมาณอ้อยเข้าหีบที่ลดลงและภาระต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นได้ นอกจากนี้ บริษัทได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความมั่นคงที่ยั่งยืนของวัตถุดิบอ้อย โดยบริษัทได้ให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อการเพาะปลูกปุ๋ยพันธุ์อ้อย การทำระบบชลประทาน และการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพการเพาะปลูก โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้ชาวไร่ที่อยู่ในการดูแลของบริษัทได้รับผลตอบแทนที่ดี จากการปลูกอ้อยในระยะยาว เป็นแรงจูงใจให้ชาวไร่อ้อยปลูกอ้อยและส่งออกให้กับบริษัทอย่างต่อเนื่อง

1.5 ความเสี่ยงเรื่องต้นทุนค่าอ้อย

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในประเทศไทยได้กำหนดระบบการจัดสรรผลประโยชน์ ระหว่างชาวไร่ อ้อยและโรงงานน้ำตาลตามระบบ 70:30 ซึ่งโรงงานจะต้องจ่ายราคาอ้อยให้ชาวไร่ตามราคาที่คำนวณโดย กอง. เพื่อแบ่งผลประโยชน์จากการผลิตน้ำตาลให้ชาวไร่ได้ผลประโยชน์ 70 ส่วนจาก 100 ส่วน โดย กอง. จะคำนวณค่าอ้อยที่โรงงานน้ำตาลต้องจ่ายให้ชาวไร่โดยอ้างอิงจากราคาน้ำตาลขายเฉลี่ยที่ กอง. สามารถขายได้จริงหากบริษัทไม่สามารถขายน้ำตาลในตลาดต่างประเทศ (ตามโควตา ค.) ได้ในราคาที่สูงกว่าราคาเฉลี่ยที่ กอง. ขายได้จริงจะทำให้บริษัทต้องจ่ายค่าอ้อยในราคาที่สูงเมื่อเทียบกับยอดขายของบริษัท ส่งผลให้อัตรากำไรและผลกำไรของบริษัท ลดลง

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีการบริหารความเสี่ยงโดยติดตามช่วงเวลาและปริมาณการขายของ กอง. อย่างใกล้ชิดเพื่อให้แน่ใจว่าบริษัทสามารถขายน้ำตาลได้ในราคาที่เหมาะสมเปรียบเทียบกับ กอง. โดยราคาขายเฉลี่ยสำหรับการขายต่างประเทศ (ตามโควตา ค.) ของบริษัทใน 3 ปีหลังสูงกว่าราคาขายเฉลี่ยที่ กอง. สามารถขายได้จริงในแต่ละปี

1.6 ความเสี่ยงจากคุณภาพของวัตถุดิบ-อ้อย

คุณภาพของอ้อยหรือค่าความหวานของอ้อยเป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ของบริษัทโดยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของอ้อย ได้แก่ สภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน เช่น ฝนหลงฤดูในช่วงที่มีการเก็บเกี่ยวอ้อย ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คุณภาพอ้อยในด้านความหวานลดลง ประกอบกับการขายน้ำตาลส่วนใหญ่เป็นการขายโดยผ่านสัญญาซื้อขายล่วงหน้ากล่าวคือ มีการข้อตกลงซื้อขายโดยกำหนดปริมาณและราคาไว้ก่อนส่งมอบน้ำตาลจริงประมาณ 6 เดือนถึง 1 ปี ดังนั้น ในกรณีที่อ้อยที่นำเข้าสู่กระบวนการผลิตมีความหวานน้อยกว่าปกติจะทำให้บริษัทผลิตน้ำตาลได้น้อยกว่าจำนวนที่คาดการณ์ไว้ และหากบริษัทได้ทำการขายล่วงหน้าไปก่อนแล้ว บริษัทอาจประสบปัญหาสินค้าไม่เพียงพอที่จะส่งมอบให้แก่ลูกค้าได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีการติดตามบริหารความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากคุณภาพของอ้อยอย่างใกล้ชิด ในกรณีที่ความหวานของอ้อยลดลงกว่าปกติ บริษัทอาจจะพิจารณาจัดซื้อสินค้าเพื่อทำการส่งมอบให้แก่ลูกค้าหรือเลือกใช้ตราสารทางการเงินที่เหมาะสม เช่น สิทธิที่จะซื้อหรือขายน้ำตาล เพื่อทำการบริหารความเสี่ยงข้างต้น

1.7 ความเสี่ยงจากการเกิดหนี้เสียจากระบบการให้สินเชื่อชาวไร่อ้อย (เงินเกี่ยว)

ในการประกอบกิจการโรงงานน้ำตาล จะมีการสนับสนุนการลงทุนปลูกอ้อยให้กับชาวไร่อ้อย เพื่อใช้ในการปลูกอ้อยเข้ามาส่งให้กับโรงงาน ซึ่งการให้เงินลงทุนนี้จะมีารช่วยเหลือในรูปแบบของการจัดหาเงินจากธนาคารและอาจเป็นในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่การเงิน เช่น การช่วยเหลือเรื่องปุ๋ย พันธุ์อ้อย จักรกลเกษตร เป็นต้น ซึ่งตามแนวปฏิบัติที่เกือบทุกโรงงานน้ำตาลทำนั้นรู้จักกันในชื่อว่า “การปล่อยเงินเกี่ยว หรือ การปล่อยเกี่ยว” ซึ่งเป็นเสมือนกับการจองอ้อยสำหรับเข้าหีบในโรงงาน ภายหลังจากที่อ้อยโตขึ้น พร้อมตัดจะเป็นช่วงเดียวกับช่วงโรงงานน้ำตาลเริ่มเปิดหีบอ้อย ซึ่งในปีที่สภาวะภูมิอากาศแห้งแล้งหรือเกิดโรคระบาดขึ้นอาจทำให้ชาวไร่ไม่สามารถนำอ้อยมาส่งได้ตามที่ตกลงไว้ บริษัทจะมีค่าใช้จ่ายหนี้สงสัยจะสูญเพิ่มขึ้น และส่งผลให้กำไรของบริษัทลดลง

บริษัทให้ความสำคัญแก่การบริหารความเสี่ยงจากการปล่อยเงินเกี่ยวดังกล่าว จึงจัดให้มีการควบคุมตั้งแต่เริ่มกระบวนการปล่อยเงินเกี่ยวจนถึงระบบติดตามเก็บหนี้ โดยบริษัทได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารเงินส่งเสริมเพื่อทำหน้าที่อนุมัติการปล่อยเงินเกี่ยว ซึ่งในการพิจารณาเงินเกี่ยวที่จะปล่อยให้กับชาวไร่ คณะกรรมการจะต้องพิจารณาถึง พื้นที่ปลูกอ้อย จำนวนอ้อยที่คาดว่าจะปลูกได้รวมถึงประวัติการส่งอ้อยและการชำระหนี้ ของลูกหนี้ แต่ละรายบริษัทยังจัดให้มีการ ติดตามการเพาะปลูกอ้อยของชาวไร่ที่รับการสนับสนุนเงินเกี่ยวจากบริษัทอย่างต่อเนื่อง โดยได้นำระบบดาวเทียมมาใช้ในการตรวจสอบและวัดขนาดพื้นที่ปลูกอ้อยที่เรียกว่า GIS (Geographic Information System) มาเป็นเครื่องมือในการทำงาน ทำให้ข้อมูลพื้นที่อ้อยของโรงงานมีความแม่นยำและทำให้การติดตามผลผลิตอ้อยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.8 ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

บริษัทให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อให้การประกอบธุรกิจของบริษัทไม่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและมีนโยบายในการควบคุมกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานอุตสาหกรรมมาโดยตลอด โดยในเรื่องของฝุ่นละอองจากโรงงานบริษัทได้ทำการซ่อมแซมและติดตั้งอุปกรณ์ดักฝุ่น รวมถึงปรับปรุงระบบการกรองฝุ่นของปล่องควันเพิ่มเติมด้วยการติดตั้งเครื่องดักจับฝุ่นด้วยน้ำ (Wet Scrubber) แต่อย่างไรก็ตามบริษัทไม่สามารถรับประกันได้ว่าบริษัทจะไม่ถูกร้องเรียนในเรื่องเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอีกในอนาคต รวมถึงผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทจากการถูกร้องเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2. ความเสี่ยงจากนโยบายภาครัฐ

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในประเทศไทยถูกควบคุมและกำกับดูแลโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลภายใต้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ซึ่งมีสาระสำคัญของการควบคุมในการกำหนดการจัดสรรช่องทางการจำหน่ายน้ำตาลออกเป็นระบบโควตา (โควตา ก สำหรับน้ำตาลภายในประเทศ และโควตา ข และ ค สำหรับน้ำตาลขายต่างประเทศ) การจัดสรรส่วนแบ่งรายได้ของระบบระหว่างโรงงานน้ำตาลและเกษตรกรชาวไร่อ้อยภายใต้ระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70:30 และการควบคุมการเข้ามาทำธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ เป็นต้น จะเห็นได้ว่านโยบายกฎระเบียบต่างๆ ที่ออกโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ล้วนมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและผลประกอบการของบริษัท เช่น ระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70:30 จะเป็นที่มาของการคำนวณราคาอ้อยที่โรงงานน้ำตาลจะต้องจ่ายให้กับชาวไร่ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการส่งออกน้ำตาล กรณีนโยบายการปรับราคาขายน้ำตาลภายในประเทศ หรือกรณีนโยบายการเปิดเสรีของธุรกิจน้ำตาล อาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัท

นอกจากนี้ ผลการดำเนินการของบริษัทยังอาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของนโยบายของภาครัฐในเรื่องอื่นๆ นอกเหนือจากนโยบายที่ควบคุมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลโดยตรง เช่น นโยบายการสนับสนุนพลังงานทดแทนเอทานอลส่งผลต่อปริมาณการขายเอทานอลภายในประเทศ หรือนโยบายการส่งเสริมการปลูกและประกันราคามันสำปะหลังหรือพืชเกษตรอื่นๆ อาจส่งผลในแง่ลบต่อบริษัท เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกอ้อยลดน้อยลงเพราะเกษตรกรชาวไร่นำไปเพาะปลูกพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า เป็นต้น

บริษัทได้ตระหนักถึงความสำคัญของนโยบายภาครัฐในการกำหนดทิศทางของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล บริษัทจึงร่วมมือกับสมาคมโรงงานน้ำตาล 3 สมาคมและสมาคมของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในการทำความเข้าใจกับภาครัฐให้เห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมต้นทางสำหรับอุตสาหกรรมอาหารและอาหารแปรรูป อีกทั้งปัจจุบันสามารถนำมาแปรเปลี่ยนเป็นพลังงานเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ (เอทานอล) และยังสามารถนำไปต่อยอดผลิตสารเคมีได้อีก อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ยังเป็นอุตสาหกรรมที่นำเงินตราเข้าประเทศจำนวนมาก เนื่องจากร้อยละ 60 - 70 ของปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ทั้งหมดเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก ขณะที่วัตถุดิบที่ใช้เกือบร้อยละ 100 มาจากแหล่งวัตถุดิบในประเทศที่ผ่านมา การสื่อสาร การชี้แจง การทำความเข้าใจกับภาครัฐ ผ่านทางสมาคมโรงงานน้ำตาล และสมาคมของเกษตรกรชาวไร่นั้นเป็นไปด้วยดี ภาครัฐมีความเข้าใจปัญหาความจำเป็นของโรงงานน้ำตาลและช่วยไร่อ้อยมากขึ้นเป็นลำดับ เป็นการช่วยลดความเสี่ยงจากการกำหนดนโยบายของภาครัฐในทิศทางของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลได้

4. ทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

4.1 สินทรัพย์ถาวรหลักของบริษัทและบริษัทย่อย

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 ทรัพย์สินถาวรหลักที่ใช้ในการประกอบธุรกิจของกลุ่มบริษัท มีมูลค่าสุทธิหลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม ตามที่ปรากฏในงบการเงินรวมของบริษัทเท่ากับ 3,411.5 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

รายการ	มูลค่าสุทธิ หลังหักค่าเสื่อม (ล้านบาท)	ลักษณะกรรมสิทธิ์	ภาระผูกพัน
งบการเงินรวม			
ที่ดินและส่วนปรับปรุงที่ดิน	189.6	เป็นเจ้าของ	เป็นหลักประกันการกู้ยืม ¹
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	512.8	เป็นเจ้าของ	เป็นหลักประกันการกู้ยืม ¹
เครื่องจักร	1,229.2	เป็นเจ้าของ	เป็นหลักประกันการกู้ยืม ¹
อุปกรณ์	46.9	เป็นเจ้าของ	ไม่มี
เครื่องตกแต่งและเครื่องใช้สำนักงาน	21.1	เป็นเจ้าของ	ไม่มี
ยานพาหนะ	86.0	เป็นเจ้าของ	ไม่มี
งานระบบสาธารณูปโภคและบำบัดน้ำเสีย	66.2	เป็นเจ้าของ	ไม่มี
สินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง	1,259.7	เป็นเจ้าของ	ไม่มี
รวมทั้งหมด	3,411.5		

1. บริษัทได้จดจำนองที่ดิน สิ่งปลูกสร้างบนที่ดินและเครื่องจักรไว้กับผู้ให้กู้ เพื่อเป็นหลักประกันค้ำประกันวงเงินกู้ระยะยาวจากผู้ให้กู้

เครื่องหมายการค้าของกลุ่มบริษัท

เครื่องหมายการค้า	วัตถุประสงค์ในการถือครอง	วันที่จดทะเบียน
	ใช้เป็นเครื่องหมายการค้าสำหรับน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ น้ำตาลทรายขาว และน้ำตาลทรายสีร่ำ	วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556

4.2 นโยบายการลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วม

บริษัทมีนโยบายที่จะลงทุนเฉพาะในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักของบริษัท ที่บริษัทเห็นว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ร่วม หรือสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของบริษัทเพื่อเพิ่มช่องทางในการหารายได้ และเพิ่มความสามารถในการทำกำไรของบริษัท ทั้งนี้ ในการบริหารงานของบริษัทร่วมหรือย่อยดังกล่าว บริษัทจะแต่งตั้งตัวแทนจากบริษัท เข้าไปร่วมเป็นกรรมการในบริษัทนั้นๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทย่อยให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม และเกิดประโยชน์ตอบแทนสูงสุดแก่บริษัทในภาพรวม

ปัจจุบันบริษัทได้ลงทุนในบริษัทย่อย 3 บริษัท คือ บริษัท เคบีเอส เทรตติ้ง จำกัด จำกัด บริษัท ทรูริผลิตไฟฟ้า จำกัด และบริษัท ทรูริไบโอเอ็นเนอร์ยี จำกัด โดยปัจจุบันบริษัทฯ ถือหุ้นร้อยละ 99.99 ของบริษัทย่อยทั้งหมด และได้แต่งตั้งผู้บริหารของบริษัทให้ดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทย่อยดังกล่าว

5. ข้อพิพาททางกฎหมาย

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 บริษัทและบริษัทย่อย ไม่มีข้อพิพาททางกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทและผลกระทบด้านลบต่อสินทรัพย์ของบริษัทย่อย อย่างมีนัยสำคัญหรือมีจำนวนสูงกว่าร้อยละ 5 ของส่วนผู้ถือหุ้น

6. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลสำคัญ
บริษัท น้ำตาลนครบุรี จำกัด (มหาชน)

ประเภทธุรกิจ	:	ผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายและผลิตภัณฑ์พลอยได้ภายในประเทศและต่างประเทศ
เลขทะเบียนบริษัท	:	0107553000191
ทุนจดทะเบียน	:	600,000,000 บาท (แบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวน 600,000,000 หุ้น)
ทุนชำระแล้ว	:	550,000,000 บาท
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	:	เลขที่ 5 ซอยสุขุมวิท 57 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ : 02-725-4888 โทรสาร : 02-725-4886
เว็บไซต์	:	http://www.kbs.co.th
ที่ตั้งโรงงาน	:	เลขที่ 289 หมู่ที่ 13 ตำบลจระเข้หิน อำเภอนครบุรี จังหวัดนครราชสีมา 30250 โทรศัพท์ (044) 448-338, (044) 449-020 โทรสาร (044) 448-500

ข้อมูลบริษัทย่อย
บริษัท เคบีเอส เทรดดิ้ง จำกัด

ประเภทธุรกิจ	:	ดำเนินธุรกิจการซื้อขายน้ำตาล และผลพลอยได้จากการผลิตน้ำตาล
สำนักงานใหญ่	:	เลขที่ 289 หมู่ที่ 13 ตำบลจระเข้หิน อำเภอนครบุรี จังหวัดนครราชสีมา 30250 โทรศัพท์ (044) 448-338, (044) 449-020 โทรสาร (044) 448-500

บริษัท ผลิตไฟฟ้านครบุรี จำกัด

ประเภทธุรกิจ	:	ดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้า โดยใช้กากอ้อยเป็นเชื้อเพลิงหลัก
สำนักงานใหญ่	:	เลขที่ 164 ซอยสุขุมวิท 23 (ประสานมิตร) แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 02-260-4951-5 โทรสาร 02-260-4950

บริษัท นครบุรีไบโอเอ็นเนอร์ยี จำกัด

ประเภทธุรกิจ	:	ดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายเอทานอล โดยใช้กากน้ำตาลเป็นวัตถุดิบหลัก
สำนักงานใหญ่	:	เลขที่ 5 ซอยสุขุมวิท 57 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 02-725-4888 โทรสาร 02-725-4887